

सबै समस्याको एउटै समाधान प्रतिनिधिसभाको पुनर्स्थापना प्रधानमन्त्रि कार्कीको राजीनामा आउनसक्ने

काठमाडौं । संसद बाहिर्बाट प्रधानमन्त्रि नियुक्तगरी त्यसरी नियुक्त प्रधानमन्त्रिको एकल सिफारिसमा प्रतिनिधिसभा विघटनगर्नुको कारणबारे सर्वोच्च अदालतले गत १२ गतेको मिलिले सातदिनभित्र सरकारसँग लिखित जवाफ माग गरेको छ । जसलेगर्दा आगामी १९ गतेभित्र सरकारी जवाफ पेश हुनेछभने कार्तिकभरिमा फैसला हुनसक्ने अपेक्षा गरिएको छ । वर्तमान सरकार, गत भदौमा आन्दोलन गरेको भनिएका विभिन्न समूहहरु र विघटित संसदका अधिकांश दलहरुले ०७२ को संविधान बचाउने सहमति गरेका कारण फेरी विघटित संसद पुनर्स्थापना गरेर अगाडि बढ्नुको अर्को विकल्प नरहेको बताउन थालिएको छ । संसद पुनर्स्थापना गरेर ०७२ को संविधानमा तेश्रो संशोधनगरी नयाँ निर्वाचन गराएर अगाडि बढ्ने कुराहरु पनि आएका छन् । संघीयता सहितको ०७२ को संविधानलाई जोगाउन चाहाने अमेरिकी

लवि बलियो बन्दैगएको र उक्त संविधान परिवर्तन गराउन चाहाने भारतीय लवि कमजोर बन्दैगएका कारण भदौ २७ गतेको परिवर्तन काँचो पल्टिने अवस्था सिर्जना भएको राजनीतिक क्षेत्रमा चर्चाको विषय भएको छ । कतिपयले संसद पुनर्स्थापना हुने संभावना बेहेमा

कार्तिक भित्रैमा प्रधानमन्त्रि सुशीला कार्कीले पदबाट राजीनामा दिनुहुने र संसद पुनर्थापना नहुने अवस्था सिर्जना भएमा नेकां र एमालेगायतका दलहरु निर्वाचनमा होमिने व्याख्या र विश्लेषण गरेका छन् । सर्वोच्च अदालतका प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमानसिंह राउत

नेतृत्वको संवैधानिक इजलासमा गत १२ गते भएको प्रारम्भिक सुनुवाइपछि अन्तरिम आदेश आवश्यक नदेखिएको ठहरगर्दै रिटको विस्तृत सुनुवाइका लागि प्रक्रिया अधिवढाउने आदेश भएको थियो । रिट निवेदक अधिवक्ता डा. प्रेमराज सिलवालले प्रतिनिधिसभा विघटन असंवैधानिक भएको दावीगर्दै अन्तरिम आदेश माग गर्नुभएको थियो । तर इजलासले प्रतिनिधिसभा विघटनको संवैधानिक वैधतालगायतका विषयमा विस्तृत कारणसहितको छलफल आवश्यक भएकोगर्दै तत्काल अन्तरिम आदेश जारीनगर्ने आदेशगरेको बताइएको थियो । प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमानसिंह राउत, न्यायाधीशहरु सपना प्रधान मल्ल, कुमार रेग्मी, हरिप्रसाद फुँयाल र डा मनोजकुमार शर्माको संवैधानिक इजलासमा सुनुवाइ भएको थियो । सर्वोच्च अदालतको एनेक्स भवनको संवैधानिक इजलासमा भएको सुनुवाइमा **बाँकी ८ पेजमा**

नेपालका बाँकी उद्योग पनि धरासायी हुँदै

काठमाडौं । नेपालको उद्योग/व्यवसाय धरासायी हुँदैगएको सर्वत्र चर्चा भैरहेकैबेला पूर्वअर्थमन्त्री फोरमले आमनागरिक र व्यवसायीलाई विचलित नभई आर्थिकलगायतका नियमित क्रियाकलापहरु सञ्चालनगर्न आह्वान गरेको छ । अर्थमन्त्री रामेश्वर खनाल उपस्थित रहेको सो फोरमको बैठकले गत भदौ २३ र २४ गते भएको विध्वंश आपराधिक मानसिकता भएका अराजक समूहबाट गरिएको ठहरगर्दै सो घटनामा तोडफोड, लुटपाट एवं आगजनीबाट आमनागरिक र व्यवसायी जगतमा ठूलो आर्थिक क्षतिबाट परेको मनोवैज्ञानिक प्रभावबाट विचलित नभई आर्थिकलगायतका नियमित क्रियाकलाप सञ्चालनगर्न आह्वान गरेको फोरमका सदस्यसचिव विमल केडियाले जानकारी दिनुभएको छ । उहाँले सो घटनाबाट आमनागरिक, व्यावसायिक जगत्को मनोबल तथा आर्थिक क्रियाकलाप कमजोर हुननदिन सरकारले सुरक्षा, राहत तथा सहूलियतजस्ता प्रयासलाई थप अधिवढाउन आह्वान गर्दछौं भन्नुभएको छ । बैठकले कर **बाँकी ८ पेजमा**

भ्रण्डाको दुरुपयोग गरिएकोमा आपत्ति

काठमाडौं । गत भदौ २३ र २४ को विध्वंश र त्यसपछिका कतिपय अवाञ्छित र अप्रिय घटनामा संलग्नहरुले नेपालको राष्ट्रिय भ्रण्डाको व्यापक दुरुपयोग गरेकोभन्दै विरोध शुरुभएको छ । पूर्वमन्त्रीहरु ज्वालाकुमारी शाह, भगवती न्यौपाने, पूर्वराज्यमन्त्री विमला विक र राष्ट्रियसभाका सांसद भैरवसुन्दर श्रेष्ठ, एमालेका नेताहरु पार्वती रावल, पार्वती विशंखे, अइन्द्रसुन्दर नेम्वाङ, सूर्य ढकाल, हरि राजवंशी, अफिलाल ओखडा, गोविन्द थापा र लेखक तथा विश्लेषक प्राडा योगेन्द्र गुरुङ, डा पदम खतिवडा र सौरमराज तुलाधरलगायतले हालै एक संयुक्त अपिल जारीगरी चन्द्रसूर्य अंकित नेपालको राष्ट्रिय भ्रण्डाको दुरुपयोग नगर्न आग्रह गर्नुभएको छ । **बाँकी ८ पेजमा**

नेकपा मसालद्वारा गतिरोधबारे नयाँ निर्णय

काठमाडौं । नेकपा मसालले पछिल्लो राजनीतिक गतिरोधबारे नयाँ निर्णय गरेको थाहाभएको छ । सो पार्टीले प्रतिनिधिसभा पुनःस्थापना भए पनि स्वागतगर्ने र चुनाव भएपनि भागलिने नयाँ नीति अख्तियार गर्दै नेकां र एमालेसँग निकटता देखाएको छ । सो पार्टीका महामन्त्रि मोहनविक्रम सिंहले गत शुक्रबार रुपन्देहीको वुटवलस्थित सिद्धार्थ कटेजमा आयोजित एक पत्रकार सम्मेलनमा उपरोक्त कुरा बताउनु भएको हो । पत्रकार सम्मेलनमा प्रेसविज्ञप्ति प्रस्तुतगर्दै उहाँले हालै मसालको केन्द्रीय समिति बैठक सम्पन्न भएको र सो बैठकले सोही निर्णय गरेको जानकारी दिनुभएको थियो । प्रगतिशील पत्रकार संघद्वारा

आफ्नै केन्द्रीय कार्यालयमा आयोजित सो पत्रकार सम्मेलनमा राष्ट्रिय जनमोर्चाका अध्यक्ष चित्रबहादुर केसी

समाचार विश्लेषण

र राजमो नेता बासुदेव पोखरेल लगायतको समेत उपस्थिति रहेको थियो । उक्त पत्रकार सम्मेलनमा वितरित वक्तव्यमा देश अहिले गम्भीर संकटको मुखमा उभिएको छ । देशमा जेनजीको आन्दोलनपछि देशमा कैयौं राजनीतिक परिवर्तन भएका छन्, जसमध्ये प्रतिनिधिसभा विघटन, अन्तरिम सरकार गठन र देशव्यापी रुपमा भएका ध्वंसात्मक कार्य उल्लेखनीय छन् । जेनजी आन्दोलन

मुख्य गरेर दुईओटा विषयसित सम्बन्धित छ : प्रथम- देशमा व्यापक रुपमा देखा परेको भ्रष्टाचार, द्वितीय- सामाजिक सञ्जालमाथि अनधिकृत रुपले लगाइएको प्रतिबन्ध । देशमा जुन भ्रष्टाचार र कुशासन व्याप्त छ, त्यसको लागि ओली सरकार त जिम्मेवार छ नै तर त्यसका लागि ओली सरकारलाई मात्र जिम्मेवार ठहर्‍याउनु सही हुनेछैन । देशमा बहुदलीय व्यवस्था आएपछि, वा गणतन्त्रको स्थापना भएपछि बनेका विभिन्न सरकारका कारणले नै देशमा व्यापक भ्रष्टाचार वा कुशासन बढेर गएको छ । कुरा त्यहीँसम्म सीमित छैन । निरङ्कुश राजतन्त्र र पञ्चायती तानाशाही **बाँकी ८ पेजमा**

निर्माण व्यवसायीहरु आन्दोलनको तयारीमा

काठमाडौं । निर्माण व्यवसायीहरु वर्तमान सरकार विरुद्ध आन्दोलनको तयारीमा जुटेको थाहाभएको छ । यसैक्रममा नेपाल निर्माण व्यवसायी महासंघको प्रतिनिधिमण्डलले गतसाता विहीवार अर्थमन्त्री रामेश्वरप्रसाद हाल श्रृंखलाबद्धरुपमा ठेक्का तोड्ने खनाललाई भेटेर निर्माण व्यवसायीहरु देखिएका पछिल्ला जटिल समस्याहरु र त्यसले मुलुकको समग्र अर्थतन्त्रमा पार्नसक्ने प्रतिकूल प्रभावका विषयमा ध्यानाकर्षण गराएको थियो । महासंघको प्रतिनिधिमण्डलले निर्माण उद्योगका अव्यावहारिक ऐन, नियम संशोधनका लागि पनि अर्थमन्त्री खनालको ध्यानाकर्षण गराएको थियो । हचुवाका भरमा ठेक्का तोडिँदा सबै निर्माण कम्पनी कालोसूचीमा दर्जभई

एकीकृत समाजवादी पार्टी बिभाजित

काठमाडौं । माधव नेपाल नेतृत्वको एकीकृत समाजवादीबाट अकस्मात बिभाजित भएको छ । तत्काल माओवादी केन्द्रमा जाने र नजानेका बीचमा बिभाजन भएको छभने अब एमालेमा जाने कि नजाने भन्नेका बीचमा पनि बिभाजन हुने जानकारीहरुले बताएका छन् । बिभाजितमध्ये माधव नेपाल समूहले माओवादी केन्द्रसँग पार्टी एकतागर्ने भएको छ । गत १२ गतेदेखि बसेको सो पार्टीको बैठकले एकतागर्नका लागि नेता व्यवस्थापनलगायत प्राविधिक विषयको टुंगो लगाउने जिम्मेवारी सचिवालय बैठकलाई दिने निर्णय गरेको बताइन्छ । पार्टीमा पछि थपेकासमेत ४१९ जनाको केन्द्रीय कमिटीको बैठकमा थपिएका नेताहरुले एकताको पक्षमा मत राख्नुभएको थियो । नेता भलनाथ खनाल, महासचिव घनश्याम भुसाल, नेता रामकुमारी भार्क्री, घनेन्द्र बस्नेत, विजय पौडेल, जीवनराम श्रेष्ठ, लक्ष्मण लम्साल, दामोदर अर्याल, अशेष घिमिरे, अकिल हुसेन खान, हरि पराजुलीलगायतका नेताले पार्टी पुनर्गठन गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभएको थियो । गत शुक्रबार सम्पन्न बैठकले ०७२ को संविधानको रक्षा तथा **बाँकी ८ पेजमा**

एमालेमा पोखरा महाधिवेशनको चट्टारो

काठमाडौं । एमालेमा पोखरा महाधिवेशनको चट्टारो देखिएको छभने अध्यक्ष केपी ओलीले पार्टी छाडेर बाहिर रहेका पुराना नेता तथा कार्यकर्तालाई एमालेमा फर्किन आग्रह गर्नुभएको छ । अध्यक्ष ओलीले गत शुक्रबारमात्र सामाजिक सञ्जालमार्फत उपरोक्त आग्रह गर्नुभएको हो । उहाँले विगतमा एमाले पार्टी निर्माण गरेका नेता तथा नेता तथा कार्यकर्तालाई एमालेमा फर्कन आह्वान गर्नुभएको हो । एमालेबाट पलायन भएका केही नेता तथा कार्यकर्ता एकीकृत समाजवादीमा बाँकी रहेकाले अध्यक्ष ओलीले सो पार्टी बिभाजित भएकै अवसर पारेर उपरोक्त आह्वान गर्नुभएको बताइएको छ । यसअघिने एकीकृत समाजवादीबाट धेरै नेता तथा कार्यकर्ताहरु एमालेमा फर्किसकेका छन् । यसैबीच एमालेको आगामी मंसिरमा पोखरामा हुने भनिएको ११ औं राष्ट्रिय महाधिवेशनका लागि छलाख ६० हजार संगठित सदस्यबाट प्रतिनिधि चयन हुने बताइएको छ । एमालेको महाधिवेशन आगामी मंसिर २७ देखि २९ गतेसम्म पोखरामा तोकिएको छ । एमालेका संगठन विभाग **बाँकी ८ पेजमा**

साम्राज्यवादी विरुद्ध मोर्चा बनाउने प्रयास

काठमाडौं । विभिन्न ११ वटा वाम पार्टीले साम्राज्यवादी हस्तक्षेप विरुद्ध गतिविधिगर्नका लागि मोर्चा बनाउने प्रयास गरेपनि त्यस्तो औपचारिक मोर्चा बन्न नसकेपछि आआफ्नै ढंगले विरोध थालेका छन् । गतसाता माइतीघर मण्डलामा विरोध प्रदर्शन भएपछि हालसम्म अन्य कुनै गतिविधिहरु हुनसकेका छैनन् । साम्राज्यवादी र विस्तारवादीहरुले आफ्ना दलालहरुमार्फत् नेपालको स्वाधीनता, सार्वभौमिकता र क्षेत्रीय खण्डतामाथि हमलागर्ने र नेपालको अस्तित्वमाथिने धावा बोल्ने काम गरेको आरोप लगाउँदै क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी, नेपालसहितका ११ वटा वाम घटक र संगठनहरु सम्मिलित संयुक्त संघर्ष समितिले गतसाता विरोध प्रदर्शन गरेको थियो । प्रदर्शनमा नेपालको आयोजनामा साम्राज्यवाद, प्रतिगमन र यथास्थितिको प्रतिरोध गरौं ! राष्ट्रिय स्वाधीनता, सार्वभौमसता र अग्रगामी राजनीतिक निकासका लागि एक जुट होऔं ! भन्ने नारा लगाइउको थियो । उक्त कार्यक्रममा बोल्दै क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी नेपालका स्थायी समिति सदस्य सन्तबहादुर नेपालीले कम्युनिष्ट, वामपन्थी र देशभक्त शक्तिहरु एकजुट **बाँकी ८ पेजमा**

कांग्रेसमा आन्तरिक बिवाद चर्कियो

काठमाडौं । नेपाली कांग्रेसमा आन्तरिक बिवाद चर्किएको छभने कतिपयले सो पार्टी बिभाजन हुनसक्ने संभावना रहेको बताएका छन् । संस्थापन पक्षले आगामी निर्वाचनपछि मात्र महाधिवेशनमा जाने अडान राखेको छ । त्यसैगरी इतर पक्षले आगामी पुससम्ममा महाधिवेशन हुनुपर्ने भनेको छ । उक्त विवादकै कारण गत शुक्रबार बोलाइएको बैठक बस्नसकेको थिएन । अब अर्को बैठक आज आइतबार बस्ने भनिएको छ । तर जानकारीहरुले आज पनि बैठक बस्न नसक्ने अवस्था रहेको बताएका छन् । हाल सिंगापुरमा रहनुभएका सभापति शेरबहादुर देउवालेभने आफू स्वदेश फर्किएपछि सबै बिवादको समाधानगर्ने बताउनु भएको छ । उहाँ आगामी मंसिर यता स्वदेश फर्कने संभावना कम रहेको जानकारीहरुको भनाई छ । सो पार्टीका इतर पक्षका नेता डा शेखर कोइरालालेसमेत नियमित महाधिवेशनगर्नबारे पार्टी पदाधिकारीसँग छलफल गर्नुभएको थियो । उहाँले आफ्नो सम्पर्क कालय विशालान्तरामा पार्टीभित्र देखिएको गतिरोध अन्त्यगरी नियमित महाधिवेशनको कार्यतालिका ल्याउने विषयमा आफू निकट पदाधिकारीसँग पनि छलफल गर्नुभएको बताइएको छ । छलफलमा पार्टी उपसभापति धनराज गुरुङ, महामन्त्रीद्वय गगन थापा र विश्वप्रकाश शर्मा, सहमहामन्त्रीद्वय जीवन परियार र बड्ढी पाण्डे सहभागी हुनुभएको थियो । गत भदौ २३ र २४ गते भएको विध्वंसपछि नेपाली कांग्रेसभित्रसमेत नेता परिवर्तनगर्ने र नियमित महाधिवेशन वा विशेष महाधिवेशनको विषयमा विवाद शुरुभएको छ । यसअघिको बैठकमा धारणा राख्नुहुने केन्द्रीय सदस्यहरुले निर्वाचनपछिमात्रै महाधिवेशनगर्नु उपयुक्त हुने धारणा राख्नुभएको थियो । पार्टीका प्रवक्ता डा.प्रकाशशरण महतले दिनुभएको जानकारीअनुसार अधिकांश केन्द्रीय सदस्यले राष्ट्रिय निर्वाचनलाई प्राथमिकता दिएर जानुपर्ने धारणा राख्दै सुरक्षाको प्रत्याभूतिगर्न सरकारलाई दबावद्विदै निर्वाचनको तयारीमा लाग्नुपर्नेमा जोडदिएर धारणा राख्नुभएको बताउनु भएको छ । सो **बाँकी ८ पेजमा**

आवश्यक सहजीकरण गरिदिन अवस्था सिर्जना भएकोभन्दै रुण रहेका ठेक्का सुविस्ताका आधारमा मात्र अन्त्य गरिनुपर्नेमा महासंघले जोड दिएको थियो । विशेषगरी वर्तमान सरकारबाट हाल श्रृंखलाबद्धरुपमा ठेक्का तोड्ने सूचनाहरु जारी भएअनुसार त्यसबाट सिर्जना हुने बैक ग्यारेन्टीको रकम व्यवसायी र बैकहरुले भुक्तानीगर्न नसक्ने महासंघको भनाइ थियो । प्रतिनिधिमण्डलले रुण रहेका ठेक्काको हकमा कुनै एक जेभी साभेदार बैकको कालोसूचीमा पर्दा, जेभी सदस्य सम्पर्कमा नरहँदा जेभीका अन्य साभेदार कम्पनीले जिम्मेवार वहनगरी निर्माण कार्य सम्पन्नगर्न खोज्दासमेत खाता सञ्चालन नहुनेहुँदा त्यसमा

पुन..

संसदका प्रमुख सचेतक श्यामकुमार घिमिरेले हालैका हिसात्मक घटनाक्रमले निर्वाचनको विश्वसनीयतानै संकटमा पारेको बताउनुभएको छ। उहाँले अहिलेसम्म पनि प्रहरीबाट लुटिएका सयौं हातहतियार र ठूलो संख्यामा फरार कैदी बाहिर छन्। यस्तो अवस्थामा शान्तिपूर्ण र निष्पक्ष चुनाव कसरी सम्भव हुन्छ ? भन्ने प्रश्न पनि गर्नुभएको छ। उहाँले गत भदौ २४ गतेको आन्दोलनका क्रममा भएको आगजनी, लुटपाट र तोडफोडमा संलग्न व्यक्तिहरु अभै कारवाहीको दायरामा आउन नसकेकाले विशेष कार्यदल गठनगरी हतियार फिर्ता र कैदी पक्राउ अभियान तुरुन्तै थाल्नुपर्ने पनि बताउनु भएको छ। त्यसैगरी एमालेका नेता तथा विघटित संसदका सचेतक महेशा बत्तौलाले हालको अस्थिरता र शंकालु वातावरणले लोकतान्त्रिक अभ्यासमा अवरोध ल्याइरहेको बताउनुभएको छ। नेता बत्तौलाले भयरहित र धाँधलीरहित वातावरणमा निर्वाचनगर्न सरकार प्रमुख जिम्मेवार भएको बताउनुभएको छ। त्यसैगरी माओवादी केन्द्रका नेता माधव सापकोटाले लुटिएका हतियार र फरार कैदी नियन्त्रणमा लिन सरकारको प्राथमिकता हुनुपर्ने बताउनुभएको छ। सापकोटाले सरकार र राजनीतिक दलबीच विश्वासको सम्बन्ध पुन:स्थापना गर्नुपर्नेमा पनि जोड दिनुभएको छ। त्यसैगरी राष्ट्रिय जनमोर्चाका अध्यक्ष चित्रबहादुर केसीले जेनजी आन्दोलनका मागहरु सुशासन र भ्रष्टाचार विरुद्धका दृष्टिले जायज भएपनि त्यसका नाममा हिसा, आगजनी र तोडफोड स्वीकार्य नभएको बताउनु भएको छ। गत असोज २९ देखि कार्तिक एकगतेसम्म बसेको क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीको केन्द्रिय बैठकको बैठकले राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकासहित सम्बन्धित विविध समस्या जटिल बन्दैगएको ठहर गरेको थियो। जसका लागि सो पार्टीले तत्कालै देशव्यापि संघर्षका कार्यक्रम सञ्चालनगर्ने तयारी गरेको बताइएको छ। यसरी वर्तमान सरकारले निर्वाचन गराउने सही बाटो लिन नसकेका कारण फेरी अशान्ति र आन्दोलन भइकिनसक्ने संभावनाहरु देखिएका छन्। यो आजको प्रमुख विचारिण्य पक्ष भएको छ।

प्रधानमन्त्रि...

रिट निवेदक डा प्रेमराज सिलवालले बहस प्रारम्भ गर्नुभएको थियो। त्यसैगरी वरिष्ठ अधिवक्ता टीकाराम भट्टराई र शेरबहादुर केसी बहसमा सहभागी हुनुभएको थियो। अन्तरिम सरकारका प्रधानमन्त्रीको नियुक्ति र संसद विघटन बदर एवं संसद पुन:स्थापना समेतमा परमादेश मागगदै सर्वोच्च अदालतमा १६ वटा रिट निवेदन दायरभएका छन्। प्रतिनिधिसभा विघटनविरुद्ध रिट निवेदन पेशगान्हेरुमा अधिवक्ता डा प्रेमराज सिलवाल, युवराज पौडेल, अधिवक्ता कीर्तिनाथ शर्मा पौडेल, आयुष बडाल, मकबुल मियाँ, अधिवक्ता खड्कबहादुर शाह, डम्बरप्रसाद शिवाकोटी, अधिवक्ता दलबहादुर धामी, प्रकाश भुजेल र विपिन ढकाल, अधिवक्ता आभाष पोखरेल, ओमप्रकाशजंग शाह, अधिवक्ता विमल पोखरेल, अधिवक्ता डा पुण्यप्रसाद खतिवडा र अधिवक्ता शेरबहादुर रेग्माया हुन्हुन्छ। बहसमा संसदको बपे अधिवेशन चलिरहेको र संसदबाटै नयाँ सरकार गठनहुने संभावना रहिरहेकै बेला संसद बाहिरबाट प्रधानमन्त्रि नियुक्तगरी त्यसरी नियुक्त प्रधानमन्त्रिको एकल सिफारिसमा संसद विघटनको निर्णय गरिएकाले त्यो निर्णय तत्काल बदर हुनुपर्ने माग गरिएको थियो। जानकारीहरुले अव सरकारी पक्षको जवाफ प्राप्त हुनासाथ एक दुई दिनको बहसपछिन्ने फैसला हुने संभावना रहेको बताएका छन्। सर्वोच्च अदालतमा प्रतिनिधिसभा विघटनविरुद्ध परेका रिट निवेदनको सुनुवाइकाक्रममा वरिष्ठ अधिवक्ता तथा अधिवक्ताहरुले प्रतिनिधिसभा विघटन र सरकार निर्माण प्रक्रिया संविधानसम्मत नभएको जिकिर गर्नुभएको तथा सर्वोच्चको यसअधि ०७८ को नजिरसमेत रहेकाले संसद पुनर्स्थापना हुनुपर्ने कुनै कारण नरहेको पनि बताउन थालिएको छ। इजलासमा बहसकाक्रममा डा सुन्दर भण्डारीले पूर्वप्रधान न्यायाधीश सुशीला कार्की र सर्वोच्च अदालतका पूर्वन्यायाधीश अनिलकुमार सिन्हाको नियुक्ति

संविधान विपरित भएको धारणा राख्नुभएको थियो। त्यसैगरी नेपाल बार एशोसिएनका पूर्व अध्यक्ष गोपालकृष्ण घिमिरेले असंवैधानिक तरिकाले प्रतिनिधिसभाको विघटन भएको हुनाले निरन्तर सुनुवाइ गरेर प्रतिनिधिसभा पुन:स्थापना गर्नुने धारणा राख्नुभएको थियो। उहाँले निर्वाचनगर्ने कार्यसूची पाएको सरकारले दीर्घकालीन असरपाेर्ने राष्ट्रिय महत्त्वका कामगर्न रोक लगाउनुपर्ने समेत बताउनुभएको थियो। वरिष्ठ अधिवक्ता टिकाराम भट्टराईले पनि सरकार निर्माण प्रक्रिया र प्रतिनिधिसभा विघटन असंवैधानिक भएको धारणा राख्नुभएको थियो। उहाँले सरकारको नियुक्ति प्रक्रियानै अवैध भएकाले त्यसको निरुपण नभइ निर्वाचन हुननसक्ने दावि गर्नुभएको थियो। अधिवक्ता खम्मबहादुर खातीले सरकारले संवैधानिक अधिकार प्राप्तगर्न सक्ने अवस्था नभएकाले दीर्घकालीन असरपर्ने कुनै पनि कामगर्न नदिन अन्तरिम आदेश गर्नुपर्ने माग गर्नुभएको थियो। उहाँले संविधानअनुसार धारा ७६ अनुसार राष्ट्रपतिलाई अधिकार नभएको र वैकल्पिक सरकारभन्दा पनि संविधान मुलुकमा छुक्ति छैनभन्ने गम्भीर सवाल रहेको बताउनुभएको थियो। हाल आएर विभिन्न कोषबाट फेरी सर्वपक्षीय अन्तरिम नयाँ सरकार गठनको माग हुनथालेको छ। जेनजीद्वारा आह्वान गरिएको आन्दोलन समन्वय संघर्ष समितिले गतसाता मंगलवार काठमाडौँमा एक पत्रकार सम्मेलनगरी मुलुकलाई निकाश दिन राजनीतिक दलहरुसहितको सर्वपक्षीय अन्तिम सरकार गठन हुनुपर्ने माग गरेको थियो। राष्ट्रिय संकट समाधानका लागि राजनीतिक दल, नागरिक समाज र जेनजी आन्दोलनका प्रतिनिधि सम्मिलित सो सरकार गठन हुनुपर्ने माग गर्नुरेको समितिका प्रतिनिधि लैनिन विष्टले बताउनु भएको थियो। उहाँले सो सरकारले गहन छलफलगरी १८ महिनाभित्र संविधान संशोधन, निर्वाचन प्रणालीमा आमूल सुधार, राष्ट्रिय नीतिमा पुनरावलोकनगरी मुलुकलाई निर्वाचनमा लैजानुपर्ने जिम्मेवारी पूरागर्ने लक्ष्य राख्नुपर्ने आफूहरुको प्रस्ताव रहेकोसमेत बताउनु भएको थियो। विघटित संसद बाहिर रहेका सिपी गजुरेल नेतृत्वको क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी, नेपाल र नेत्रविक्रम चन्द नेतृत्वको नेकपालेसमेत देशभक्त र वामपन्थी सहितको नयाँ सर्वदलीय, सर्वपक्षीय सरकार हुनुपर्नेमा जोड दिएका छन्।

नेपालका...

भण्डाको..

उहाँहरुले गत भदौ २३ र २४ गते प्रदर्शनकाक्रममा भएको आगजनी, तोडफोड, डकैती, चोरीलगायत घटनामा पक्राउ परेकाहरुले राष्ट्रिय भण्डा ओढेर भण्डाको दुरुपयोग गरेकाभन्दै यसरी दुरुपयोग गर्नेलाई कारवाही गर्नुपर्ने मागसमेत गर्नुभएको छ। राष्ट्रिय भण्डाको दुरुपयोग नगर्न आह्वानगदै जारी अपिलमा राष्ट्रिय भण्डा हाम्रो एकताको प्रतीक हो, आफ्ना बिचार तथा मुद्दा स्थापित गराउन राष्ट्रिय भण्डा प्रयोगगर्नु किमार्थ भण्डाको सम्मान गरेको र मर्यादा राखेको ठहर्दैन। निहित स्वार्थ राखेर राष्ट्रिय भण्डाको प्रयोगगर्ने कार्यलाई निषेध गरिनुपछ्, आफ्नो निहित मुद्दा स्थापितगर्न राष्ट्रिय भण्डा देखाएर, भण्डा अगाडिसारेर जनतालाई भावनात्मकरुपमा बहकाउमा पार्नु अनैतिक हो भनिएको छ। पछिल्ला दिनमा राष्ट्रिय भण्डाको जसले पायो त्यसको प्रयोगगदै आएका छन्। जसलेगर्दा उक्त भण्डको गरिमा घटेकोभन्दै नेपाली समाजमा चिन्ता र चासो पनि ब्यक्त हुनथालेको छ।

जसरी पनि...

लागि आयोगले क्षति मूल्यांकन सर्वेक्षण पोर्टलसमेत सञ्चालन गरेको र सम्बन्धित स्थानीय तह तथा प्रदेश र केन्द्रका कार्यालयले अनलाइन मार्फत क्षतिको विवरण पेश गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। प्रदर्शनका क्रममा क्षतिपुगेका ४४ जिल्लाका करिब २६० पालिका, सबै प्रदेश र केन्द्र सरकारका विषयगत मन्त्रालय एवं केन्द्रीय निकायलाई युजर नेम र पासवर्ड उपलब्ध गराइएको छ। संकलित तथ्यांक तथा विवरण सर्वेक्षण पोर्टलमा राख्नुपर्नेछ। तथ्यांक उपलब्ध गराउनका लागि सम्बन्धित पालिका, प्रदेश कार्यालय तथा केन्द्रिय निकायलाई जिम्मेवार बनाइए पनि सहजीकरणका लागि प्राविधिक जनशक्ति सहितको टोली खटाइएको आयोगले जनाएको छ। आज आइतवारसम्म सबै टोली कार्यस्थलमा पुगिसक्ने र एक हप्ताभित्र तथ्यांक संकलन गरिसक्ने लुईटलले बताउनुभएको छ। त्यसैगरी उक्त विध्वंशको सबै जिल्ला सुरक्षा समितिहरुले पनि छानविनगर्ने भएका छन्। गृह मन्त्रालयले जेनजी आन्दोलनकाक्रममा भएको हानि नोक्सानीबारे निजी क्षेत्रसँग छलफलगर्न जिल्ला सुरक्षा समितिलाई अनुरोध गरिसकेको छ। त्यसैगरी प्रहरी महानिरीक्षक चन्द्रकुवेर खापुडले गतसाता मंगलवार अपराध अनुसन्धान विभागका प्रमुखसमेत रहेका अतिरिक्त महानिरीक्षक (एआइजी) सुशीलसिंह राठौरको नेतृत्वमा अलग्गै समिति गठन गर्नुभएको छ। समितिलाई विध्वंसबारे विस्तृत छानविनगरी प्रतिवेदन बुझाउन कार्यादेश दिइएको छ। राठौरको नेतृत्वमा गठित समितिमा योजना तथा अन्वेषण निर्देशनालयका डीआइजी दीपक रेग्मीसहित कार्य विभाग, मानव श्रोत विभाग, अपराध अनुसन्धान विभाग, प्रशासन विभाग, विधि विज्ञान प्रयोगशालालगायत युनिटबाट प्रतिनिधित्व गराइएको छ। सो समितिलाई एक महिनाभित्र प्रतिवेदन पेशगर्न भनिएको छ। त्यसैगरी जेनजी आन्दोलनको घटनासम्बन्धी जाँचबुझगर्न गठित आयोगका अध्यक्ष गौरीबहादुर कार्कीले गत भदौ २४ गते व्यक्तिगत तथा सार्वजनिक सम्पत्तिमा आगजनी तथा लुटपाटमा संलग्नलाई फौजदारी कानूनअनुसार कारवाही गर्नुपर्ने बताउनुभएको छ। आयोगद्वारा पर्साको वीरगञ्जस्थित जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा गतसाता आयोजित छलफलमा अध्यक्ष कार्कीले उपरोक्त कुरा बताउनु भएको हो। उहाँले हातहतियार लुटपाटगर्ने र कारागारबाट भागेका कैदीबन्दीलाई कारवाही गर्न भने सरकारले अध्यादेशमार्फत कानून बनाउनुपर्नेमा जोड दिनुभएको थियो। त्यतिबेला लुटिएका ५५६ थान हतियार अभै फेलापरेका छैनन्। नेपाल प्रहरीका विभिन्न ब्यारेक तथा कार्यालयमा

तोडफोड र आगजनीपछि एक हजार २७६ थान घातक हतियार लुटिएका थिए। त्यसमध्ये ७२० थानमात्रै नेपाल प्रहरी, नेपाली सेना र सशस्त्र प्रहरीले फिर्ता ल्याएका छन्। अभै ५५६ थान हतियार फिर्ता आउन बाँकी रहेको प्रहरी प्रधान कार्यलयले जनाएको छ। प्रहरीकाअनुसार इन्सास र एसएलआर सहित २८५ नाल ठूला पेस्तोललगायत २७१ नाल साना हतियार अभै नियन्त्रणमा आएका छैनन्। गत भदौ २४ गते देशभरका २८ वटा कारागार र बालसुधार गृह तथा अनुसन्धानका क्रममा प्रहरी हिरासतमा रहेका सहित कूल १४ हजार ४३ जना कैदीबन्दी र थुनुवा भागेका थिए। तीमध्ये अभै करिब पाँचहजार कैदीबन्दी र थुनुवा पक्राउ परेका छैनन्। जसलेगर्दा आगामी फागुन २१ गते निर्वाचन गराउन वर्तमान सरकारलाई अछेरो परेको बताइएको छ।

एकीकृत...

राजनीतिक व्यवस्थाको पक्षमा परिवर्तनकामी शक्तिसँग सहकार्यगर्ने निर्णय गरेको थियो। नयाँ मनोनित केन्द्रीय सदस्यलाई शपथ गराइएको बैठकमा आन्तरिक विवाद समाधान, समसामयिक प्रस्तावहरु, राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय घटनाक्रमबारे समीक्षा गरिएको थियो। भनिन्छ माओवादी केन्द्र माओवाद र माओवादी केन्द्र नाम परिवर्तनगर्न सहमत भैसकेको छ। शुरुमै माधव नेपाल समूहले नेकपा (समाजवादी) पार्टी निर्वाचन आयोगमा दाता गरेका कारण सोही नामलाई अगाडि बढाउने भनिएको छ।

एमालेमा..

प्रमुख कशीनाथ अधिकारीले आफूहरु सबै संगठित सदस्यको प्रमाणीकरणगर्ने काममा लागेकै बताउँदै उक्त काम अन्तिमचरणमा पुगेको खुलाशा गर्नुभएको छ। पछिल्लो सचिवालय बैठकले संगठित सदस्यबाट प्रतिनिधि छनोटगर्ने मापदण्ड तय गरेको बताइएको छ। हालसम्म एमालेमा नेतृत्वको विवाद देखिएको छैन। पोखरा महाधिकाेनबाट पनि केपी ओलीनै अध्यक्ष बन्नुहुने अवस्था देखापरेको जानकारीहरुको भनाई छ। नेपाली कांग्रेस र माओवादी केन्द्रलगायतका पार्टीमा विवाद बढेको र कतिपय पार्टी बिभाजित भएकाले एमाले अग्रणी पार्टी बन्ने संभावना देखिएको राजनीतिक क्षेत्रमा चर्चाको विषय भएको छ।

साम्राज्यवादी..

साम्राज्यवादीहरु नेपालीको घर घरे

आइपुगेको बताउँदै सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकार साम्राज्यवाद र विस्तारवादको मिलेमतोमा बनेको दावि गर्नुभएको थियो। त्यसैगरी नेकपाका संयोजक लोकनारायण सुवेदीले अमेरिकी साम्राज्यवाद र भारतीय एकाधिकार दलाल पूँजीवादले नेपालका दलाल नेताहरुलाई सञ्चालन गरिरहेकोले देश बचाउने आन्दोलन आवश्यक रहेको बताउनुभएको थियो। नेकपा (बहुमत) का बन्नी चौलगाईंले संसदीय व्यवस्थालाई फालेर राष्ट्रिय स्वाधीन सरकार बनाउनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभएको थियो। कार्यक्रममा वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिष्ट पार्टी नेपालकी रुपा सुनार, कम्युनिष्ट समाजवादीकी इन्दिरा अधिकारी, अर्को नेकपाका रामबहादुर भण्डारी, समाजवादी कम्युनिष्ट पार्टीका हरिकृष्ण गजुरेल, रेड फोर्सका सि.वि.सिंह, अशोक सुवेदी लगायतले मन्तव्य राख्नुभएको थियो। पछिल्ला दिनमा कतिपय समूहहरुमा आन्तरिक खिचलो बढेकाले संयुक्त गतिविधि हुन नसकेको जानकारीहरुको भनाई छ।

कांग्रेसमा..

पार्टीका महममन्त्रिद्वय गगन थापा र विश्वप्रकाश शर्मा पार्टीमा अस्वाभाविक रुपमा प्रस्तुत हुनुभएको र उहाँहरुको जोड पार्टी विभाजन गरेर भएपनि नेतृत्व हत्याउनेमा केन्द्रित रहेको जानकारीहरुको भनाई छ।

निर्माण..

उपाध्यक्ष आइदोर्जी लामा, उपाध्यक्ष रामजी पन्त, महासचिव रोशन दाहाल, नीतिगत उपमहासचिव शिवहरि घिमिरेलगायत रहनु भएको थियो। नयाँ सरकारले बपैदेखि काम नगरी अलपत्र पारिएका सिंचाइतर्फका १२ रुग्ण आयोजनाको ठेक्का तोडेको थियो। साविकको जनताको तटबन्ध कार्यक्रम फिल्ड कार्यालय नम्बर २, जलेश्वर (महोत्तरी) अन्तर्गतका ती १२ ठेक्का तोडिएका हुन्। बबई सिंचाइ आयोजनाका छवटा रुग्ण ठेक्का तोड्न गत असोज ३० गते १५ दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको थियो। ठेक्का सम्भौता गरेर पनि बपैदेखि काम नगर्ने प्रवृति अन्त्य गर्न ऊर्जा, जलश्रोत तथा सिंचाइ, भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात र शहरी विकासमन्त्री कुलमान घिसडिले मातहतका निकायलाई रुग्ण

ठेक्का तोड्न निर्देशन दिनुभएको थियो। त्यस्तै, सडकका थप ४० रुग्ण ठेक्का तोड्ने प्रक्रिया शुरुभएको भनिएको छ। सडक विभागअन्तर्गतका तुम्लिङ्टार, इलाम, हेटौडा र नेपालगञ्ज सडक डिभिजन कार्यालयहरुले सार्वजनिक सूचना जारीगरिसकेका छन्। त्यसैगरी सिंचाइतर्फका १२ रुग्ण ठेक्का अन्त्यगरिएको छ। साविकको जनताको तटबन्ध कार्यक्रम फिल्ड कार्यालयनं-२ जलेश्वर महोत्तरीअन्तर्गतका १२ रुग्ण ठेक्का अन्त्य गरिएको जलश्रोत तथा सिंचाइ विभागले जनाएको छ। विभागकाअनुसार बबई सिंचाइ आयोजनाका छवटा रुग्ण ठेक्का अन्त्यगर्न गत असोज ३० मा १५ दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित भइसकेको छ।

नेकपाका..

कालदेखि नै देशमा व्यापक रुपले भ्रष्टाचार, कुशासन वा राष्ट्रिय सम्पत्तिको दुरुपयोग हुँदै आएको छ र त्यस प्रकारको पृष्ठभूमिका कारणलेनै जनतामा व्यापकरुपले असन्तोष, आक्रोश र निराशा पनि देखापरेको छ। जेनजी आन्दोलन पनि त्यसैको एउटा विष्फोटकरूप हो। हाम्रो पनि यो सोचाइ छुक्ति सामाजिक सञ्जाललाई पनि नियमनगर्न जरुरी छ। सर्वोच्च अदालतले त्यसका लागि कानून बनाएर नियमनगर्न निर्देशन दिएको थियो तर ओली सरकारले त्यससम्बन्धी कानून नबनाईकन सामाजिक सञ्जालमा प्रतिबन्ध लगाउने काम गर्‍यो। त्यसैले हामीले त्यसलाई अनधिकृत र गलत तरिका बताएका हौं। ती दुवै कारणले नै अर्थात् देशमा व्यापकरुपमा बढेको भ्रष्टाचार, कुशासन र सामाजिक सञ्जालमाथि लगाइएको प्रतिबन्धका कारणले नै जेनजी आन्दोलन विष्फोटोरुपमा देखापरेको थियो। २. ओली सरकारले भदौ २३ गते शान्तिपूर्ण तरिकाले देखापरेको जेनजी आन्दोलनमाथि शक्तिको अनावश्यक प्रयोग र नरसंहारगर्ने जुन कार्य गर्‍यो, त्यसको हामीले कडा शब्दमा विरोध र भर्त्सना गर्दछौं। ओलीको यो दाबी छुक्ति त्यो दिनको गोली प्रहार उनीहरुले गरेका थिएनन् र त्यहाँ प्रयोग गरेका गोली पनि प्रहरीसित थिएनन्। यदि त्यो कुरामा सत्यता छ भने ओलीले त्यसका लागि प्रमाण प्रस्तुत गर्नुपर्दछ तर अहिलेसम्म ओलीले त्यस प्रकारको कुनै प्रमाण वा ठोस आधार तयार पारेको देखिँदैन भनिएको छ।

मधुमेह (डायबिटिज) रोगबाट बचौं ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

डा.केशव देवकोटा
प्रधान सम्पादक
E-mail: krdevkota@gmail.co
deshprem977@gmail.com
सम्पर्क : काठमाडौँ–२८ बागबजार
प्रकाशक : देशप्रेम प्रकाशन प्रा.लि.भक्तपुर–१
फोन /फ्याक्स ६६१७७४०,मो.९८५१०९८७०३
फोन. : ५३३२८९०,पो.ब.नं. : १०७४२
मुद्रक : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौँ
कम्प्युटर : देशप्रेम कम्प्युटर्स, बागबजार, काठमाडौँ ।
<i>सम्पादकीय</i>

दलीय व्यवस्थामा उपेक्षामा परेको लोकतान्त्रिक पद्धति र दलहरुको अवस्था

विगत ३२ वर्षदेखि दलीय व्यवस्थाको अभ्यासमा रहेको नेपालमा लोकतान्त्रिक पद्धति र संसदवादी दलहरु उपेक्षाको शिकार भएको देखिएको छ । खासगरी गत भदौ २३ र २४ को घटनापछि राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले संसद चालुरहेकै अवस्थामा त्यसबाहिरबाट प्रधानमन्त्रि नियुक्तगर्ने र त्यसरी नियुक्त प्रधानमन्त्रिको एकल सिफारिसका आधारमा संसदनै भंग गरेर नयाँ निर्वाचनको मिति घोषणागर्ने जुन कार्य गर्नुभएको थियो, त्यहीबाट नेपालको राष्ट्रिय राजनीतिले गलत बाटो लिएको देखिएको थियो । नभन्दै त्यसका परिणामहरु धमाधम गलतनै देखिनथालेका छन् । पूर्वप्रधान न्यायाधीशसमेत रहनुभएकी सुशीला कार्कीको नेतृत्वमा गठन गरिएको अन्तरिम सरकारको मुख्य कार्यभार भनेकै आगामी फागुन २१ गते प्रतिनिधिसभाको नयाँ निर्वाचन गराउनु हो । तर बर्तमान सरकारले आगामी निर्वाचनलाईभन्दा अन्य कुराहरुलाई बढि महत्त्व दिएको देखिएको छ । जनप्रतिनिधिमूलक संस्था प्रतिनिधिसभा विघटन भएपछि लोकतान्त्रिक पद्धतिलाई सही बाटोमा ल्याउने विकल्प निर्वाचननै हो । तर त्यो निर्वाचनले पनि वैधानिकता प्राप्त गरेको हुनु पर्दछ । देशमा दलीय व्यवस्था भएका कारण प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन हुनलागेको अवस्थामा जसरी पनि दलहरुले नै प्रमुखता पाएको हुनुपर्नेमा त्यो हुन सकिरहेको छैन । हाल आएर विघटित संसदका प्रमुख दलहरुले बर्तमान सरकारबाट आफूहरुलाई उपेक्षा गरिएको र आगामी निर्वाचनका लागि शान्ति सुरक्षाको सुनिश्चितता हुननसकेको कुरालाई प्रमुखताकासाथ उठाएका छन् । गत भदौको अकल्पनीय विध्वंशको घटनासँगै सत्ताबाट बाहिरिएका दल र बर्तमान सरकारबीच रहेको संवादहीनताको अवस्थाको पछिल्ला केही छलफलहरुबाट अन्त्य भएको भनिएपनि त्यसले निरन्तरता पाउन सकेको देखिएको छैन । राष्ट्रपतिको अगुवाइमा प्रधानमन्त्री कार्कीसहितको उपस्थितिमा गतसाता भएको निर्वाचनकेन्द्रित छलफलमा दलका नेताहरुको चिन्ता र चासोको प्रमुख विषय सुरक्षाको सुनिश्चिततानै रहेको थियो । उनीहरुले स्वतन्त्र, निष्पक्ष र भयरहित निर्वाचनको माग पनि गरेका थिए । देशका प्रमुख दलहरुले गरेको त्यस्तो चिन्ता र चासोलाई अन्यथा मान्नु हुँदैन । निर्वाचनको पहिलो शर्त भनेकै शान्तिसुरक्षा हो । शान्तिसुरक्षाबिना हुने निर्वाचन न स्वतन्त्र हुनसक्छ, न त निष्पक्ष र भयरहित नै ।

गत भदौमा भएका हिंसात्मक घटनाकाक्रममा राजनीतिक दलका कार्यालय र नेताका घरमा छाानी, छाानी आगजनी गराइएका थिए । जसलेगर्दा बिभिन्न राजनीतिक दलका नेताहरुमात्र नभएर आमसर्वसाधारणमा समेत सुरक्षाको चिन्ता स्वाभाविकरुपमा बढेको देखिएको छ । आन्दोलनकाक्रममा सार्वजनिक र निजी सम्पत्तिमा तोडफोड र आगजनीगर्नेहरुको खोजीनै नहुनु सबैका लागि थप चिन्ता र चासोको बिषय भएको छ । गत भदौ २७ गते गरिएको सर्वैधानिक ऋ्टीका बारेमा गत साता १२ गतेबाट सर्वोच्च अदालतमा बहस चलि्रहेको छ । सर्वोच्च अदालतले देशको प्रचलित संविधान र ऐन कानून अनुसार फैसला गर्ला । तर शान्ति सुरक्षाको जुन प्रश्न छ, त्यसको निरुपण सरकारी तहबाट हुनु जरुरी छ । आन्दोलनको बहानामा देशको खर्बौंको सम्पत्ति ध्वस्त भएको छ । सोही मौका छोपेर देशका बिभिन्न कारागारबाट १३ हजारभन्दा बढी कैदीबन्दी भागेका छन् । कारागारबाट भागेकामध्ये केही फर्किए पनि अझै ठूलो संख्यामा बाहिर रहेका छन् । कारागारबाट भागेका कैदीबन्दीले समाजमा बिभिन्न आपराधिक घटना गराएका समाचार सार्वजनिक हुनेक्रम पनि जारी छ । यो सुरक्षाका लागि सबैभन्दा डरलाग्दो पक्ष रहेको छ । आम मतदाता र दलहरुले उठाएको प्रशंग पनि यहीनै हो । निर्वाचनको समयमा यस्ता व्यक्तिलाई कुनै समूहले चुनावी वातावरण बिथोल्ने प्रयास हुनसक्छ । निर्वाचनको पूर्वसन्ध्यामा त्यस्ता समूहका गतिविधिबाट मतदाताले असुरक्षाको महशुसगर्नु स्वाभाविक पनि हो । जसलेगर्दा आगामी निर्वाचन अगावै गत भदौको तोडफोड र आगजनीका घटनामा संलग्नहरुमाथि अनुसन्धानगरी कारवाहीको प्रक्रिया तत्काल अगाडि बढाउनु सक्नुपर्ने देखिएको छ । दोषीलाई उन्मुक्तिदिँदा दण्डहीनताले प्रश्रय पाउने कुरा पनि छ । यतिबेला नेपालमा आन्तरिक वा बाह्य दुबै किसिमका सुरक्षा चुनौतीहरु देखिएका छन् । सर्वसाधारणकोमात्र नभएर सुरक्षा निकायको मनोबलसमेत गिरेका चर्चा परिचर्चाहरु भैरहेका छन् । उपरोक्त सबै कुराहरुलाई बिचार गरेर बर्तमान सरकारले बिघटित संसदका प्रमुख दललाई विश्वासमा लिने, उनीहरुका प्रतिनिधिलाईसमेत राखेर सरकार पुनरगठन र बिस्तारगर्ने तथा शान्ति सुरक्षाको माभिलामा सम्बेदनशील हुने कामगर्नु आजको प्रमुख आवश्यकता हो ।

एकातिर बाम

नेपालमा बढो विचित्रका गतिबिधिहरु भैरहेका छन् । त्यसमध्ये सबैभन्दा बढि बिथोलिएको क्षेत्रभनेको बाम राजनीति हो । जसमा एकातिर बाम एकताको चर्को नारा दिने र भित्रिभित्र बाम एकता बिथोल्ने काम भैरहेको छ । गतसाता मंगलबार माओवादी केन्द्रका महाधिवेशन आयोजक समितिका संयोजक पुष्पकमल दाहाललाई वामपन्थीहरुलाई कम्युनिष्ट पार्टीको एउटै भण्डामुनि एकताबद्ध गराउने इच्छा जागेछ । उहाँले तुरुन्त सामाजिक सञ्जालमार्फत उहाँले एक अपिल जारीगर्दै उक्त इच्छा देखाउनु भएको थियो । उहाँले देशमा देखिएका जटिलता तथा जनअपेक्षा, राष्ट्रिय स्वाधीनता र लोकतन्त्रमाथि देखापरेका चुनौती हलगर्न माओवादी धारासहितका वामपन्थीहरुलाई एकताबद्ध हुन अपिल गर्नुभएको देखियो । उहाँले यस सत्यलाई आत्मसातगर्दै, म देशका सबै माओवादी धारासहितका वामपन्थीहरुलाई कम्युनिष्ट पार्टीको एउटै भण्डामुनि एकताबद्ध हुन हार्दिक अपिल गर्दछुभन्ने उल्लेख पनि गर्नुभएको थियो । देशभक्त, प्रगतिशील, वामपन्थी शक्तिहरुबीच राष्ट्रिय सहकार्य अपरिहार्य रहेकोभन्दै उहाँले राष्ट्रले भोगिरहेका थप समस्या र संकटहरुको समाधान अग्रगामी क्रान्तिकारी बिचार, प्रतिबद्ध संगठन र इमान्दार राजनीतिक पहल कदमीबाट मात्रै सम्भव छ ।

यस सन्दर्भमा देशभक्त, प्रगतिशील, वामपन्थी शक्तिहरुबीच संगठनात्मक धुवीकरण तथा लोकतान्त्रिक शक्तिहरुबीच राष्ट्रिय सहकार्य अपरिहार्य बनेको छभन्ने उहाँले उल्लेख गर्नुभयो । त्यो अपिल जारीगरेको आज आइतवार पाँचदिन बितेको छ । तर उहाँले वाम एकता कायम गराउनका लागि कसैसँग पनि छलफल गर्नुभएको छैन । कुनैवेला उहाँलेनै एमालेभन्दा नेपाली कांग्रेस बढी बामपन्थी भएको बताउनु भएको थियो । उहाँले त्यतिबेलाको आफ्नो भनाइ हाल आएर आफैले विसर्नु भएको देखिएको छ । हालैमात्र पनि दाहालले तत्कालीन प्रधानमन्त्री तथा एमालेका अध्यक्ष केपी ओलीका कारण जेनजी आन्दोलन

पुनः थालिएको

काठमाडौँ, ११ कातिक । बिभिन्न पार्टीहरुले काठमाडौँ उपत्यका लगायत देशका बिभिन्न भागमा आन्दोलन थालेकाले आगामी फागुन २१ को निर्वाचन अनिश्चित बन्दैगएको छ । प्रधानमन्त्रि सुशीला कार्कीले गत भदौ २४ गतेको विध्वंशगर्नेहरु माथि कारवाहीगर्न नसक्ने र नेकां र एमाले लगायतका प्रमुख दलहरुलाई सहमतिमा लिननसक्ने होभने पदबाट राजीनामामार्गन बाध्य हुनुपर्ने अवस्था पनि आउन सक्छ । गत केही दिन अघि नेकां र एमालेले सिन्धुली लगायतका जिल्लाका सदर मुकामहरुमा संयुक्त प्रदर्शन गरेका थिए । एमालेले गतसाता अर्घाखाँची लगायतका जिल्लामा बर्तमान सरकार विरुद्ध एकल प्रदर्शन पनि गरेको थियो । गतसाता मंगलवार क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीलगायतका ११ वटा वामपन्थी दलहरुले विदेशी हस्तक्षेप विरुद्ध काठमाडौँको माइतिघर मण्डलामा प्रदर्शन गरेका थिए । प्रदर्शनमा बिभिन्न वामपन्थी, देशभक्त तथा जनवादी पार्टी तथा संगठनहरुको संलग्नता रहेको बताइएको थियो । जसमा क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी नेपाल, नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी, नेकपा (बहुमत) वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिष्ट पार्टी नेपाल, नेकपा (मार्क्सवादी) पुष्पलाल, प्रतिरोध आन्दोलन,समृद्धि पार्टी लगायतका दल र संगठनहरु रहेका थिए । उक्त प्रदर्शनमा साम्राज्यवाद, प्रतिगमन,र यथास्थितिवादको प्रतिरोध गरौं । राष्ट्रिय स्वाधीनता, सार्वभौमसत्ता र अग्रगामी राजनीतिक निकाशका लागि एकजुट

एकताको नारा,

भएको, सरकार ढलेको, संसद विघटन भएको र सुशीला कार्की प्रधानमन्त्री भएको आरोप लगाउनुभएका समाचारहरु बाहिर आएका छन् । उहाँ आफूलाई गत भदौ २३ र २४ गतेका घटना गराउनेहरुका प्रेरणाको श्रोत भएको दावि पनि गर्दैआउनु भएको छ । जसलेगर्दा जेनजी आन्दोलन गराउने प्रमुख कारक उहाँ आफै भएको देखिएको छ । हुन त उहाँले ०६२ मंसिर सातगते भारतको नयाँदिल्लीमा नेपालमा १० वर्ष चलेको जनयुद्ध बिसर्जन गरेर स्वदेश फर्किएपछि जातीय र क्षेत्रीय नारा दिएर आफू सत्तामा पुग्ने र अन्य पार्टीहरुलाई अलग थलग बनाउने काम गर्नुभएको थियो । उहाँहरुले दिएको जातीय र क्षेत्रीय नाराका कारण करिव २० वर्षको अवधीमा देश हालको अवस्थामा पुगेको छ । जातीयता र क्षेत्रीयताका कारण नेपालका हरेक पार्टीहरु आन्तरिकरुपमा

देश/परिवेश

नराम्ररी विभाजित भएका छन् । बिचारको राजनीति गर्नुपर्ने कम्युनिष्ट पार्टीहरु यतिबेला जातीय, क्षेत्रीय र लिङ्गिय जोड घटाउमा अल्झिएका छन् । हालै उमेर समूहका आधारमा जुन समूह आन्दोलनमा उदायो, सो समूहले पनि नेपालको पार्टी राजनीतिलाई अलग, थलग बनाउने प्रयास गरेको देखिएको छ । जेनजी आन्दोलनपछि एकातिर वयस्कहरुनै देशको शासन सत्तामा पुगेका छन्भने अर्कातिर दलीय व्यवस्था भएको मुलुकमा दललाईनै किनारा लगाउन अनेक प्रयासहरु भैरहेका छन् । हरेक पार्टी र राज्यका अंगहरुमा निश्चित उमेर समूहका ब्यक्तिहरुलाई ४० प्रतिशत स्थान सुक्षित हुनुपर्ने माग बढेर गएको छ अरुलाई राजनीतिबाट विस्थापित गराउने प्रयास गरिएको देखिन्छ ।

यसअघि ०६३ पछि सत्ता र शक्तिमा आएकाहरुले देशको संविधानमै संघीय शासन, जातीय र लिङ्गिय समावेशी, धर्मीनरपेक्षता, समानुपातिकसहितको मिश्रित निर्वाचन प्रणाली लगायतको व्यवस्थागर्दा नेपालको राजनीति नराम्ररी भाँडिन पुगेको थियो । नेपालको मुख्य समस्याकोरुपमा रहेका संघीयता र

एमसीसीमा अमेरिकी लगानी रहेको रहस्य पनि खुलिसकेको छ । त्यसलाई नेपालमा भित्र्याउनेहरु को को हुन्भन्ने पनि धेरैलाई स्पष्ट भैसकेको छ । पछिल्लो समयमा नेपालमा भएको जेनजी बिद्रोहको अन्तराष्ट्रिय सञ्जालकाबारेमा पनि धेरै कुराहरु बाहिर आएका छन् । त्यसैगरी गतसाता ११ गते बिभिन्न ११ वटा वाम पार्टीहरुले नेपालमा साम्राज्यवादी हस्तक्षेप विरुद्ध माइतीघर मण्डलामा विरोध प्रदर्शन गरेको भनियो । साम्राज्यवादी र विस्तारवादीहरुले आफ्ना दलालहरु मार्फत् नेपालको स्वाधीनता, सार्वभौमिकता र क्षेत्रीय अखण्डतामाथि हमलागर्ने र नेपालको अस्तित्वमाथिनै धावा बोल्ने काम गरेपछि ११ वटा वाम घटकहरु सम्मिलित संयुक्त संघर्ष समितिले उक्त विरोध प्रदर्शन गरेको भनिएको थियो । त्यसदिन साम्राज्यवाद,

प्रतिगमन र यथास्थितिको प्रतिरोध गरौं ! राष्ट्रिय स्वाधीनता, सार्वभौमसत्ता र अग्रगामी राजनीतिक निकाशका लागि एकजुट होऔं ! भन्नेलगायतका नाराहरु पनि लगाइयो । सो कार्यक्रममा बोल्नेहरुले कम्युनिष्ट, वामपन्थी र देशभक्त शक्तिहरु एकजुट हुनपर्ने बताउनुभएको थियो । साम्राज्यवादीहरु नेपालीहरुको घरघरमै आइपुगेको बताउँदै सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकार साम्राज्यवाद र विस्तारवादको मिलेमतोमा बनेको दावि पनि गरिएको थियो । बक्ताहरुले नेपाललाई विदेशीहरुले रणमैदान बनाउन खोजेकोहुँदा देशलाई त्यो स्थितिमा पुग्न नदिन संघर्षको मैदानमा आउनु परेको खुलाशा पनि गर्नुभएको थियो । कतिपयले संसदीय व्यवस्थालाई फालेर राष्ट्रिय स्वाधीन सरकार बनाउनुपर्ने आवश्यकता पनि औल्याउनुभएको थियो । उक्त पार्टीहरुले साम्राज्यवाद बिरोधी आन्दोलनलाई निरन्तरता दिन मोर्चा गठनगर्ने प्रयास गरिरहेको भनेपनि सो कार्यक्रम भएको आज पाँचदिन बिन्दा पनि त्यस्तो मोर्चा गठन भएको समाचार बाहिर आएन । त्यसअघि

नेत्रबिक्रम चन्द नेतृत्वको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको गत असोज २५ गतेबाट भएको भनिएको केन्द्रिय समितिको बैठकले सुशीला कार्की नेतृत्वको वर्तमान चुनावी सरकारलाई विदेशीले बनाइदिएको कठपुतली सरकार भएको निष्कर्ष निकालेको थियो । त्यसैगरी गत भदौ २३ र २४ गते विध्वंश हुनुमा आन्तरिक र बाहिरी दुई मुख्य कारण भएको सो पार्टीको विश्लेषण बाहिर आएको थियो । बैठकले राजनीतिक दलको नेतृत्वमा देशभक्त, वामपन्थी र प्रगतिशीलहरु सहभागी हुनेगरी सर्वपक्षीय सरकार गर्नुपर्ने निर्णय गरेको भनिएको थियो । बैठकले देशको राजनीतिक निकाशका लागि राजनीतिक पार्टीकै नेतृत्वमा भ्रष्टाचारमा नमुछिएका व्यक्तिको नेतृत्वमा सर्वपक्षीय गठन गर्नुपर्छ । देशभक्त, वामपन्थी र प्रगतिशील पार्टी सहभागी हुनुपर्छ । त्यसले संविधान संशोधन गरेर जनपक्षीय जनप्रतिनिधि छनोटगरी त्यसको आधारमा नयाँ संविधान बनाउनुपर्छभन्ने ठहर पनि गरेको बताइएको थियो ।

काठमाडौँमा पत्रकार सम्मेलन गरेर उपरोक्त निर्णय सार्वजनिक गरिएको हाल दुईहप्ता बितेपनि सो समूहले आफ्नो पार्टीका निर्णयहरु कार्यान्वयन गराउन कुनैपनि पहल गरिरहेको छैन । बरु त्यही विदेशीले बनाइदिएको भनिएको सरकारले गराउन लागेको निर्वाचनमा भाग लिनका लागि निर्वाचन आयोगमा कम्युनिष्ट पार्टी, नेपाल नामक पार्टी दर्ता गरेको छ । यसअघि सो पार्टीले ‘नेकपा’ शब्दको प्रयोगगर्दै आएकोमा अब ‘कपाने’ भएको छ । गतसाता एकीकृत समाजवादीको केन्द्रिय समितिको बैठक भएको थियो । एमालेबाट फुटेर बनेको सो पार्टीले माओवादी केन्द्रसँग पार्टी एकतागर्नका लागि उक्त बैठक गरेको भनियो । तर सो बैठकले बाँकी रहेका अन्य दलहरूसँगको एकतालाईसमेत बिथोल्ने काम गर्‍यो । पार्टी स्थापना भएको तीन वर्षपछिनै अध्यक्ष माधवकुमार नेपालले पार्टीलाई माओवादी केन्द्रमा विलय गराउने प्रयास गरेपछि, चर्को विरोध भएको थियो । माधव नेपाल एमालेको **बाँकी ७ पेजमा**

सरकारको माग

आज १६ गतेबाट बर्तमान सरकार विघटनको मागगर्दै काठमाडौँ केन्द्रित आन्दोलनगर्ने घोषणा गरेका छन् । हाल जेनजीका नाममा बिभिन्न समूहहरु देखापर्न थालेका छन् । जसले बर्तमान सरकारमाथि दबाव बढाउँदै लगेको देखिएको छ । जेनजीद्वारा आहवान गरिएको आन्दोलन समन्वय संघर्ष समितिले गतसाता मंगलवार काठमाडौँमा एक पत्रकार सम्मेलनगरी मुलुकलाई निकाश दिन राजनीतिक दलहरुसहितको सर्वपक्षीय अन्तिम सरकार गठन हुनुपर्ने माग गरेको थियो । राष्ट्रिय संकट समाधानका लागि राजनीतिक दल, नागरिक समाज र जेनजी आन्दोलनका प्रतिनिधि सम्मिलत सो सरकार गठन हुनुपर्ने माग गर्नुपरेको समितिका प्रतिनिधि लेनिन विष्टले बताउनु भएको थियो । उहाँले बर्तमान सरकारले गहन छलफलगरी १८ महिनाभित्र संविधान संशोधन, निर्वाचन प्रणालीमा आमूल सुधार, राष्ट्रिय नीतिमा पुनराबलो कनगरी मुलुकलाई निर्वाचनमा लैजानुपर्ने जिम्मेवारी पूरागर्ने लक्ष्य राख्नुपर्ने आफूहरुको प्रस्ताव रहेकोसमेत बताउनु भएको थियो । विष्टले संक्रमणकालीन व्यवस्थापन राष्ट्रिय संकट समाधानका लागि छोटो अवधिका लागि सबै राजनीतिक दल, नागरिक समाज र जेनजी आन्दोलनका प्रतिनिधिहरु सम्मिलित उच्चस्तरीय समन्वय समिति गठन हुनुपर्ने, उक्त समितिले सर्वसम्मतिको आधारमा अन्तरिम सरकार गठनको प्रस्ताव राष्ट्रपति समक्ष पेशाग्ने बताउनु भएको थियो । यसैक्रममा नेपाली कांग्रेसका बिघटित **बाँकी ८ पेजमा**

प्रतिनिधिसभा बिघटन बिरुद्ध उठेका प्रश्न र सरकारलाई सोधिएको प्रश्न

काठमाडौं । सर्वोच्च अदालतमा प्रतिनिधिसभा विघटनविरुद्ध परेका रिट निवेदनमाथि गत १२ गतेबाट बहस जारी छ । गत १२ गतेनै सर्वोच्चले सरकारका नाममा संसद बाहिरबाट प्रधानमन्त्रि नियुक्त गनुका साथै त्यसरी नियुक्त प्रधानमन्त्रिको एकल सिफारिसका आधारमा संसद विघटन गरिएको लगायतका बिषयमा सरकारसँग सातदिन भित्र लिखित जवाफ मागेको छ । जसको म्याद आगामी १९ गते पूरा हुँदैछ । २० गते सर्वोच्चबाट फैसला आउनसक्ने अपेक्षा गरिएको छ ।

सुनुवाइकाक्रममा वरिष्ठ अधिवक्ता तथा अधिवक्ताहरुले प्रतिनिधिसभा विघटन र सरकार निर्माण प्रक्रिया संविधान सम्बत नभएको जिकिर गर्नुभएको छ । प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमान सिंह राउत, न्यायाधीशहरु सपना प्रधान मल्ल, कुमार रेग्मी, हरिप्रसाद फुयाल र डा मनोजकुमार शर्माको संवैधानिक इजलासमा शुरुकै बहसकाक्रममा डा सुरेन्द्र भण्डारीले पूर्वप्रधान न्यायाधीश सुशीला कार्की र सर्वोच्च अदालतका पूर्व न्यायाधीश अनिलकुमार सिन्हाको नियुक्ति संविधान विपरित भएको धारणा राख्नुभएको थियो । उहाँले गत भदौ २३ गतेको घटना र २४ गते सिंहदवार, सर्वोच्च अदालतलगायत संरचना जलाउने काम मानवताविरुद्धको अपराध सरह भएकोहुँदा सत्यमा कसैलाई पनि छुट दिन नमिल्ने जिकिर पनि गर्नुभएको थियो ।

नेपाल बार एसोसिएनका पूर्व अध्यक्ष गोपालकृष्ण घिमिरेले असंवैधानिक तरिकाले प्रतिनिधिसभाको विघटन भएको हुनाले निरन्तर सुनुवाइ गरेर प्रतिनिधिसभा पुनःस्थापना गर्नुपर्ने धारणा राख्नुभएको थियो । उहाँले निर्वाचनगर्ने कार्यसूची पाएको सरकारले दीर्घकालीन असरपार्ने राष्ट्रिय महत्त्वका कामगर्न रोक लगाउनुपर्ने बताउनुभएको थियो ।

वरिष्ठ अधिवक्ता टीकाराम भट्टराईले सरकार निर्माण प्रक्रिया र प्रतिनिधिसभा विघटन असंवैधानिक भएको धारणा राख्नुभयो । उहाँले सरकारको नियुक्ति प्रक्रियानै अवैध भएकाले त्यसको निरुपण नभइ निर्वाचन हुननसक्ने धारणा राख्नुभएको थियो ।

संवैधानिक अधिकारबारे : अधिवक्ता खम्मबहादुर खातीले सरकारले संवैधानिक अधिकार प्राप्तगर्न सक्ने अवस्था नभएकाले दीर्घकालीन असरपर्ने कुनैपनि कामगर्न नदिन अन्तरिम आदेश गर्नुपर्ने माग गर्नु भएको थियो । उहाँले संविधानअनुसार धारा ७६ अनुसार राष्ट्रपतिलाई अधिकार नभएको र वैकल्पिक सरकारभन्दा पनि संविधान मुलुकमा छकि छैनभन्ने गम्भीर सवाल रहेको बताउनुभएको थियो । रिट निवेदक डा प्रेमराज सिलवालले सरकार निर्माण प्रक्रिया र प्रतिनिधिसभा विघटन दुवै असंवैधानिक रहेको जिकिरगदै प्रतिनिधिसभा पुनःस्थापना गर्नुपर्ने माग गर्नुभएको थियो । गत भदौ २३ र २४ को आन्दोलनपछि सुशीला कार्कीको नेतृत्वमा अन्तरिम सरकार गठन र प्रतिनिधिसभा विघटनविरुद्ध सर्वोच्च अदालतमा परेका १६ वटा रिटमाथि भएको प्रारम्भिक सुनुवाइमा अधिकांश कानून व्यवसायीले अन्तरिम आदेश हुनुपर्ने माग राखेपनि सर्वोच्चले त्यस्तो आदेश नदिएका कारण गहन छलफल हुने र महत्वपूर्ण फैसला हुने ठानिएको छ । प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमानसिंह राउतले वरिष्ठताको रोलक्रममा गठका न्यायाधीशहरु रहेको इजलास रहेक गर्नुभएकाले पनि अदालतले संसद पुनर्स्थापना सम्बन्धी रिटलाई महत्व दिएको पाइएको छ । गतसाता बुधवार बिहान साढे ११ बजेबाट सुनुवाइ शुरुभएको थियो । रिट निवेदक अधिवक्ता प्रेम सिलवालले बहस शुरुगदै सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकार असंवैधानिक भएको जिकिर गर्नुभएको थियो । जेनजी आन्दोलनपछि बनेको कार्की नेतृत्वको सरकारले शान्ति सुरक्षा

कायमगर्न नसकिरहेका बेला सरकारले घोषणा गरेको निर्वाचनको औचित्य नभएको बताउनु भएको

थियो । अधिवक्ता सिलवालले जनताले निर्माण गरेको संविधानमाथि जालसाजीगर्न नहुने जिकिरगदै प्रतिनिधिसभा विघटन बदरको माग गर्नुभएको थियो । उहाँले बहस गरिरहँदा न्यायाधीश सपना प्रधान मल्लले इजलासबाट अन्तरिम आदेश जारी हुनु पर्ने कि नपर्ने ? पर्ने भए के के विषयमा अन्तरिम आदेश दिने ? भन्ने प्रश्न गर्नुभएको थियो । त्यसपछि अधिकता सिलवालले संसद विघटन बदरगर्न अन्तरिम आदेश जारी हुनुपर्ने जिकिर गर्नुभएको थियो । सिलवालपछि वरिष्ठ अधिवक्ता टीकाराम भट्टराईले प्रतिनिधिसभा विघटन विरुद्धको मुद्दामा दुई विषयमा अन्तरिम आदेश माग्नुभएको थियो । उहाँले संविधानमा थप क्षति हुन नदिन दुईवटा विषयमा स्पेसिफिक अन्तरिम आदेश जारी हुनुपर्ने माग गर्नुभएको थियो । जसमा पहिलो संवैधानिक प्रावधान विपरीतका कामकारवाही नगर्नु/नगराउनु । दोश्रो दूरगामी असर पर्ने कुनैपनि काम कारवाही नगर्नु/नगराउनु । यो आदेश सरकारलाई दिइनुपर्ने उहाँको माग थियो । वर्तमान सरकार अन्तरिम सरकार भएकाले यसको एकमात्र कार्य प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन गराउनु तोकिएकोले दूरगामी असरपर्ने काम गर्नबाट रोक्नुपर्ने उहाँको आग्रह थियो । सरकार गठननै संवैधानिक होकि असंवैधानिक भन्ने प्रश्न रहेको हुनाले असंवैधानिक सरकारले चुनाव पनि गराउन सक्दैनभन्ने निवेदकको माग रहेको उल्लेखगदै उहाँले यसको निरुपण जतिसक्दो चाँडो हुनुपर्छ ।

मुलुकमा देखिएको द्विविधा : मुलुकलाई द्विविधामा राख्ने अवस्था हुनुहुँदैन भन्नुभएको थियो । संवैधानिक इजलासले गम्भीरतापूर्वक समय तोकेर नियमित इजलासवस्ने व्यवस्था गर्नेगरी आदेश हुनुपर्ने उहाँको भनाइ थियो । गत भदौ २७ गते सम्माननीय प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीको मन्त्रिपरिषद् बनेको छ । त्यो मन्त्रिपरिषद् गठन भएको कुरानै असंवैधानिक छभन्ने रिट निवेदकको माग छ । 'संविधानको धारा ७७ को उपधारा ७ को अवस्थामामात्रै प्रतिनिधिसभा विघटन हुन्छ' मैले सरकार गठन असंवैधानिक छ । अव प्रतिनिधिसभा विघटन पनि असंवैधानिक छभन्ने निवेदकहरुको माग रहेको छ र त्यो प्रतिनिधिसभा विघटन असंवैधानिक छभन्ने सन्दर्भमा तीन कुरा यसमा उल्लेख छ । हाम्रो संविधानले केवल संविधानको धारा ७७ को उपधारा ७ को अवस्थामामात्रै

यो साताको विशेष

प्रतिनिधिसभा विघटनको परिकल्पना गरेको छ । त्योभन्दा बाहेक अरु अवस्थामा विघटनको परिकल्पना गरेको छैन । अहिले ७७ (७) को अथोरिटी प्रयोग गरेर विघटन भएको होइन । यो आफै विघटन हुने अवस्थामा बाहेक विघटन हुनसक्दैन भनेर यस अगाडि यस इजलासले टुंग्याइसकेको विषय हुनाले विघटनसँग सम्बन्धित संविधानको धारा ७७ को उपधारा ७ मा पनि संवैधानिक प्रश्न निवेदकले उठाएको छ । प्रतिनिधिसभा विघटनको सम्बन्धमा प्रत्यक्ष सम्माननीय राष्ट्रपति कार्यालयबाट जारीभएको जुन विज्ञप्ति छ, त्यहाँ २०८२ भदौ २७ गते शुक्रवार रातको ११ बजेदेखि लागूहुनेगरी वर्तमान प्रतिनिधिसभाको विघटन गर्नुभएको छ र मिति २०८२ फागुन २१ गते प्रतिनिधिसभा निर्वाचन गर्नेगरी मिति तोक्नुभएको छ उल्लेख छ । यहाँ कुनै संविधानका धाराहरु उल्लेख छैनन् । प्रतिनिधिसभा विघटन सम्बन्धी राष्ट्रपति कार्यालयबाट जारी भएको विज्ञप्तिमा कुन धाराको अधिकार प्रयोग गरेर यो विघटन गरियोभन्ने कुरा कहिँ पनि उल्लेख नभएको उहाँको तर्क थियो । त्यसैले प्रथम दृष्टिमे यो विघटनको प्रक्रिया असंवैधानिक देखिएकाले सबै मुद्दामा यो प्रश्न पनि उठाइएको छ ।

लिखत जवाफका कुरा : अधिवक्ता भट्टराईले अदालतले यस प्रकृतिका मुद्दापर्दा हाम्रो संवैधानिक इजलास कार्य सञ्चालन नियमावलीको नियमअनुसार ७ दिनभित्र लिखित जवाफ मान्ने जुन प्रचलन छ, त्यो नै अवलम्बन गरेको हुनाले अहिले पनि ७ दिनभित्रनै लिखित जवाफ माग्नुपर्ने तर्क गर्नुभएको थियो । ७ दिनभित्र लिखित जवाफ आइसकेपछि त्यसको भोलिपल्टदेखिनै यो मुद्दालाई नियमित सुनुवाइमा राखिनुपर्ने आवश्यकता रहेको उहाँले बताउनुभएको थियो । प्रतिनिधिसभाको निर्वाचन आगामी फागुन २१ गते तोकिएकोले मुद्दा विचाराधीन भएर बसिरहँदा सरकारलाई पनि एकखालको द्विविधा, राजनीतिक दलहरुलाई पनि द्विविधा र मतदातालाई पनि अर्को खालको द्विविधा हुने उनले उल्लेख गर्नुभयो । त्यसैले निर्वाचन हुने वा नहुने द्विविधाका कारण समग्र राजनीतिक र संवैधानिक प्रक्रियानै अवरुद्ध हुनजान्छ । उहाँले त्यो अवरुद्धताको कारणले जुन विषम परिस्थितिमा हामी अहिले उभिएका छौं, जति सक्दो चाँडो हामीलाई

जानताको प्रतिनिधिमूलक संस्थाको उपस्थिति, प्रतिनिधिसभाको उपस्थिति अनिवार्य छ भन्नुभयो । जेनजी पुस्ताले सुशासन र भ्रष्टाचारको विरुद्धमा र संविधान संशोधनको पक्षमा माग राखेको थियो, यो सबै पूरागर्न जनप्रतिनिधिमूलक संस्थाको जति सक्दो चाँडो उपस्थिति अनिवार्य भएको हुनाले यो विषय विचाराधीन भएर बसिरहने कुराले त्यसलाई झन् अत्योल सिर्जना भएको हुनाले लिखित जवाफ आएको भोलिपल्ट नै यसको नियमित सुनुवाइ गर्नुपर्ने उहाँको जिकिर रहेको छ । उहाँले जति पनि सिफारिस र नियुक्ति छन्, सिफारिस र नियुक्तिसँग सम्बन्धित जुन फाइलहरु छन्, प्रत्यर्थी राष्ट्रपतिको कार्यालयबाट र प्रत्यर्थी प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयबाट ती नियुक्तिका सिफारिसहरु, फायलहरु सबै मगाउनुपर्ने आवश्यकता रहेको तर्क गर्नुभएको छ ।

संविधानको उल्लंघन किन ? भट्टराईपछि वरिष्ठ अधिवक्ता सुरेन्द्र केसीले बहस गर्नुभएको थियो । रिट निवेदक युवराज पौडेलका तर्फबाट बहसगदै वरिष्ठ अधिवक्ता डा. सुरेन्द्र भण्डारीले संविधानभन्दा बाहिर गएर राष्ट्रपतिलाई अन्तरिम सरकार गठनगर्ने अधिकार नभएको जिकिर गर्नुभएको थियो । भण्डारीले जेनजीको माग संविधान संशोधन नभई पूरा हुननसक्ने दावी गर्नुभएको थियो । उहाँले प्रधान न्यायाधीश र न्यायाधीश भएको व्यक्ति प्रधानमन्त्री र मन्त्री हुन नसक्ने पनि बताउनु भएको थियो । उहाँले जेनजी आन्दोलनमा भएको दमनको तत्काल अनुसन्धानगरी संलग्नहरुमाथि तत्काल फौजदारी मुद्दाको अनुसन्धान अधिवक्ताउन आदेशको माग गर्नुभएको थियो । सर्वोच्च अदालतमा बहसकाक्रममा उहाँले गत भदौ २३ को घटनालाई मानवता विरुद्धको अपराधभन्दै उनीहरुलाई नियमित फौजदारी कानून नुसार कारवाही हुनुपर्ने आदेशको माग गर्नुभएको थियो । बल प्रयोगगर्न आदेश दिने प्रधानमन्त्री, गृहमन्त्रीदेखि गोली चलाउन आदेश दिने प्रहरी महानिरीक्षक, प्रमुख जिल्ला अधिकारी एवं काठमाडौँका प्रहरी प्रमुख लगायतमाथि कारवाही हुनुपर्नेभन्दै उहाँले त्यसका लागि संवैधानिक इजलासले नै अन्तरिम आदेश जारी गर्नुपर्ने माग गर्नुभएको थियो । कतिपयले जाँचबुझ आयोगको प्रतिवेदनपछिमार्त्रै यस्ता अनुसन्धान अधिवक्ताले तर्क गरेको र त्यो उचित नभएकोभन्दै अनुसन्धान प्रक्रिया अघि बढाउन पनि अदालतले अन्तरिम आदेश दिनुपर्ने माग गर्नुभएको

उहाँलाई छैन । राष्ट्रपतिले केगर्न मिल्ने, के नमिल्ने भन्ने संविधानको धारा ६६(२) मा उल्लेख रहेको बताउनु भएको थियो । अधिवक्ता अनन्त लुईटलले राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले संविधानभन्दा बाहिरबाट सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकार गठन गरेको जिकिर गर्नुभएको थियो । शुरुमा राष्ट्रपतिले सरकार गठन गर्नुभयो, त्यसपछि संसद् विघटन भयो । धारा ६१ ले राष्ट्रपतिलाई सरकार गठनको वाटो दिएको होइन । संविधानलाई गलत नियतले प्रयोग गर्नुभयो । संवैधानिक व्यवस्था अनुसार कतैबाट पनि प्रधानन्यायाधीश भइसकेको व्यक्तिलाई प्रधानमन्त्री बनाउन मिल्दैन भन्नुभएको थियो । अधिवक्ता रेग्मीलाई रोक्दै न्यायाधीश कुमार रेग्मीले इजलासबाट देशको कठिन अवस्था पनि बुझ्नुपर्ने होला नि ? राष्ट्रपतिले वक्तव्यमा विषम परिस्थिति भनेर भन्नुभएको थियो निभन्ने प्रश्न गर्नुभएको थियो । त्यसपछि अधिवक्ता लुईटलले संविधानको धारा ३०५ ले बाधा अड्काउ फुकाउको कुरा गर्नुभएको थियो । उहाँले त्यो भनेको नियमित अवस्थामा राष्ट्रपतिले गर्न सक्ने भन्ने हो । अहिलेको अवस्था भनेको अधिल्लो नजिरभन्दा पृथक अवस्था हो । जस्तो, सर्वोच्च अदालतको भवन जले पनि यहाँ विधि शासन प्रणाली छ, तर सरकार गठन गर्दा संविधानकै पालना भएन श्रीमान् भन्नुभएको थियो । संसद विघटन विरुद्धको बहसमा अधिवक्ता भद्रप्रसाद नेपाल (स्वागत नेपाल)ले भोलि बकिलहरुले आन्दोलनको बलमा प्रधानन्यायाधीशलाई हटाएर अर्को नियुक्ति गच्छीभने के हुन्छभनेर प्रश्न निकाेले पछि, प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमानसिंह राउत भोस्किनुभएको थियो । शुरुमा अधिवक्ता नेपालले प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले कुनैपनि कामगर्न नपाउनेगरी अन्तरिम आदेश जारी गर्नुपर्ने बताउनु भएको थियो । न्यायाधीश कुमार रेग्मीले सरकारले कुनै पनि कामगर्न नपाउने गरी अन्तरिम आदेश जारी गरे सरकारविहीनताको अवस्था हुँदैन ? भन्ने प्रश्न सोध्नुहुँदा त्यसको जवाफमा अधिवक्ता नेपालले अहिलेको स्थितिमा संविधान रक्षा गर्नुपर्ने दायित्व राष्ट्रपतिको हो कि होइन ? भन्ने अर्को प्रश्न गर्नुभएको थियो । त्यसको जवाफ इजलासले दिनुपर्ने उहाँले तर्क राख्नुभएको थियो । अन्तरिम आदेशवाटै इजलासले जवाफ दिनुपर्ने अधिवक्ता नेपालको भनाई थियो । उहाँले इजलासमा थपप्रश्नगर्दै आन्दोलनकारीले संविधान मान्छौं भनिरहेका थिए, तर संविधानको खतरा देखाएर संविधानभन्दा बाहिरबाट प्रधानमन्त्री किन नियुक्ति गरियो ? यस्तै अवस्थामा राष्ट्रपति र प्रधानमन्त्रीको परीक्षा हुने हो श्रीमान् भन्नुभएको थियो । बहसकैक्रममा अधिवक्ता नेपालले इजलासतिर ईंगितगदै भोलि बकिलहरुले आन्दोलन गरेभने प्रधानन्यायाधीशलाई सिधै हटाएर भोलि अर्को प्रधानन्यायाधीश ल्याउन सक्नुहुन्छ ? भन्नुभएको थियो । त्यसपछि प्रधानन्यायाधीशले अधिवक्ता नेपाललाई रोकेर विद्वानजी सुनुस् । तपाईंभन्दा धेरै पहिल्यैदेखि यो बेन्च त सुनुवाइ गरेर बसेको होनि, त्यसका कारण तपाईं हेक्का राखेर आफ्नो कुरा राख्नुस् भन्नुभएको थियो । अव सरकारी प्रत्युत्तर आएपछि थप बहस हुने र देशले निकटका पाउने सबैले अपेक्षा गरेका छन् । नेकां र एमाले लगायतका दलहरुले भने एकातिर संसद पुनर्स्थापना भएमा नयाँ सर कार गठनको तयारी गरिरहेका छन्भने अर्कातिर आगामी फागुन २१ को निर्वाचनको तयारी पनि गरिरहेका छन् । अर्कातिर वर्तमान सर कारले नयाँ मतदाता संकलन, कर्मचार िहरुको हेरफेर लगायतका तयारी पनि तीव्र बनाएको देखिएको छ ।

सर्वपक्षीय अन्तरिम सरकार गठनको प्रस्ताव

नेपालको वर्तमान तरल राजनीतिमा विभिन्न पक्षहरु खेलिरहेको देखिएको छ । जसमा गत भदौ २७ गते संसदको बर्षे अधिवेशन कायमै रहेको अवस्थामा राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले संसद बाहिरबाट प्रधानमन्त्रि नियुक्त गर्नुकासाथै त्यसरी नियुक्त प्रधानमन्त्रिको एकल सिफारिसमा मौजुदा संसदनै विघटन गरिदिनु भएको थियो । जुन कार्य ०७२ को संविधान विपरित भएको कुरा गत १२ गतेबाट सर्वोच्च अदालतमा शुर्भएको संसद पुनर्स्थापना सम्बन्धी बहसमा गभिरताकासाथ उठेको छ । सर्वोच्चले गत १२ गतेको मितिले सातदिन भित्र सरकारका नाममा कारण देखाउ आदेश पनि जारी गरेको छ । त्यसरी ०७२ को संविधान विपरित भएको कार्यलाई माओवादी केन्द्रलगायतका केही संसदवादी दलहरुले खुलैरै समर्थन गरेभने नेकां र एमाले पर्ख र हेरको अवस्थामा रहेका छन् । उनीहरुले संसद पुनर्स्थापना भए त्यसै आधारमा नयाँ सरकार बनाउने र नभए आगामी निर्वाचनमा भाग लिएर भएपनि सत्ता कब्जा गरेर छाड्ने जुन नीति लिएका छन्, त्यसले वर्तमान सरकार र राष्ट्रपति दुबैलाई चुनौती दिएको छ । गत मंगलबार क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी, नेपाल लगायतका ११ बामपन्थी दलहरुले काठमाडौंको माइतिघर मण्डलामा नेपालमा भैरहेको साम्राज्यवादी हस्तक्षेपका विरुद्ध प्रदर्शन गरे । सो प्रदर्शनमा एकातिर साम्राज्यवाद, प्रतिगमन र यथास्थितिको प्रतिरोध गरौं ! राष्ट्रिय स्वाधीनता, सार्वभौमसत्ता र अग्रगामी राजनीतिक निकाशका लागि एकजुट होऔं ! लगायतका नारा लाग्योभने अर्कातिर स्वतन्त्र जनपक्षीय सरकार गठनको माग पनि भयो । सोहीदिन जेनजी आन्दोलन अगुवाई गर्नेहरुमध्येका एक राजनीतिक अभियन्ता लैनन विष्टले सर्वपक्षीय अन्तरिम सरकार गठनमार्फत देशको निकाश खोज्नुपर्ने प्रस्ताव अगाडि सार्नुभएको थियो । जेनजी आन्दोलन समन्वय संघर्ष समितिको व्यानरमा पत्रकार सम्मेलनको आयोजनागरी विष्टको समूहले सबै राजनीतिक दल, नागरिक समाज र जेनजीका प्रतिनिधिको सिफारिशमा अन्तरिम सरकार गठन गर्नुपर्ने अवधारणा अगाडि सारेको थियो । संविधान संशोधन र निर्वाचन कानूनमा आमूल सुधारमार्फत नयाँ निर्वाचनगर्नका लागि अन्तरिम सरकारलाई १८ महिनाको समय दिन उपयुक्त हुने सो समूहको प्रस्ताव थियो । त्यसबारे कतिपय राजनीतिक दलहरुसँग संवाद भएकोसमेत दाबीगर्दै विष्टले राष्ट्रिय संकट समाधानका लागि छोटो अवधिका लागि अन्तरिम सरकार बनाउनुपर्छ । यसका लागि सबै राजनीतिक दल, नागरिक र जेनजी प्रतिनिधिहरु सम्मिलित उच्चस्तरीय समितिले सर्वसम्मतिको आधारमा अन्तरिम सरकार गठनका लागि राष्ट्रपतिलाई आह्वानगर्ने कुरा अगाडि सार्नुभएको थियो । उहाँले वर्तमान संकटलाई चिदै व्यावहारिक निकाश यही हुने जिकिर गर्नुभएको थियो । उहाँले राष्ट्रिय सहमतिको जुन कुरा गरेका छौ, दुई ठूला दल र अन्य दलका शीर्ष नेतासँग पनि भइरहेको प्रक्रियालाई सघाउन नेतृत्वलाई राजनीतिबाट विदा हुन र राष्ट्रिय सहमतिमा सहकार्यगर्न छलफल अगाडि बढाएका छौ । बृहत् छलफल गरेर केही दिनमा राष्ट्रिय सहमतिको खाका अगाडि साझै पनि भन्नुभएको थियो । त्यसैगरी नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका महासचिव नेत्रबिक्रम चन्दले पनि देशलाई निकाश दिनका लागि सर्वपक्षीय अन्तरिम सरकार अनिवार्य भएको बताउनु भएको छ । नेपालको राष्ट्रिय स्वाधीनता विश्व भूराजनीतिको सर्वाधिक चपेटामा परेको छ । जनताका अधिकारहरु जोखिममा परेका छन् । सुशीला कार्कीको अन्तरिम सरकार जनता माफ्

सर्वोच्चले गत १२ गतेको मितिले सातदिन भित्र सरकारका नाममा कारण देखाउ आदेश पनि जारी गरेको छ । त्यसरी ०७२ को संविधान विपरित भएको कार्यलाई माओवादी केन्द्रलगायतका केही संसदवादी दलहरुले खुलैरै समर्थन गरेभने नेकां र एमाले पर्ख र हेरको अवस्थामा रहेका छन् । उनीहरुले संसद पुनर्स्थापना भए त्यसै आधारमा नयाँ सरकार बनाउने र नभए आगामी निर्वाचनमा भाग लिएर भएपनि सत्ता कब्जा गरेर छाड्ने जुन नीति लिएका छन्, त्यसले वर्तमान सरकार र राष्ट्रपति दुबैलाई चुनौती दिएको छ । गत मंगलबार क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टी, नेपाल लगायतका ११ बामपन्थी दलहरुले काठमाडौंको माइतिघर मण्डलामा नेपालमा भैरहेको साम्राज्यवादी हस्तक्षेपका विरुद्ध प्रदर्शन गरे ।

असफल बन्दैगएको छ । यो बेला देशभक्त, वामपन्थी, समाजवादी, कम्युनिष्ट शक्तिहरुका बीचमा नयाँ मोर्चाबन्दि, सहकार्य र अग्रगामी परिवर्तन जरुरी रहेको उहाँको भनाई रहेको छ । उहाँले आफ्नो पार्टीको धारणा देशलाई निकाश दिनका लागि सर्वपक्षीय अन्तरिम सरकार, संविधानको संशोधन र पुनरलेखनकै रहेको पनि बताउने गर्नुभएको छ । सो पार्टीको गत असोजमा भएको केन्द्रिय समितिको बैठकलेनै देशभक्त र बामपन्थीहरुको सरकारको नारा पारित गरेको थियो । हालआएर एमालेका अध्यक्ष केपी ओलीलेसमेत वर्तमान संकट टार्न आफू प्रधानमन्त्री नबन्नेगरी जेनजीसहितको सहभागितामा सर्वपक्षीय सरकार गठनको प्रस्ताव अधिसार्न थाल्नुभएको छ । गतसाता राष्ट्रिय मानवाधिकार तथा सामाजिक न्याय मञ्च (मानवाधिकार एलाइन्स) को टोलीसँग भएको भेटवार्ताकाक्रममा ओलीले सर्वपक्षीय सरकार बनाउने प्रस्ताव गर्नुभएको थियो । ओलीले असंवैधानिकरुपमा विघटित प्रतिनिधिसभाको पुनःस्थापना, प्रतिनिधिसभाबाट तुरुन्तै संविधान संशोधनगरी संसद सदस्य नरहेको व्यक्ति पनि चुनावी सरकारको प्रयोजनका लागि दलहरुको सहमतिमा राष्ट्र पतिबाट प्रधानमन्त्री नियुक्त हुनसक्ने व्यवस्था, जेनजी आन्दोलनका नाममा आफूलाई प्रधानमन्त्रीबाट हटाइए पनि थप तित्कता बढ्न नदिन आफूद्वारा पुनः प्रधानमन्त्रीको दावी नगर्ने, जेनजीसहितको सहभागितामा सर्वदलीय/सर्वपक्षीय सरकार गठन, उक्त सरकारद्वारा तीन महिनाभित्र निर्वाचन, त्यसोगर्दा फागुन २१ कै घोषित मितिमा नयाँ प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनगर्न सम्भव र संविधान र लोकतन्त्रलाई लिकमा ल्याउन यी सबै कामको सुनिश्चितताका लागि राजनीतिक दलहरुबीच अग्रिम सहमति निर्माण लगायतका प्रस्ताव राखेको

नेपाल चीनबीचको काठमाडौं । नेपालमा एकपछि अर्को राजनीतिक समस्या सिर्जनाहुँदा जनजीवनका अन्य क्षेत्रमासमेत असर गरेको देखिएको छ । यसैक्रममा छिमेकी चीनको स्वशासित तिब्बतको न्यालम प्रशासनले आवश्यकताअनुसार कन्टेनर आउजाउमा कड्याइ गरेपछि नेपाली व्यवसायीले किनेका करोडौं रुपैयाँ बराबरका मालवस्तु बाटैमा अलपत्र परेका छन् । तर नेपालको सरकार भने त्यसबारे वेखबर रहेको छ । रसुवा नाका बन्द भएपछि गत असारदेखिनै चिनियाँ क्षेत्रमा रोकिएका सामान नेपाल भित्रिन नसकेको व्यवसायीहरुको भनाई छ । तातोपानीबाट पनि ढुवानीका साधन न्यून संख्यामा मात्र आउजाउ गर्न दिइएको छ । त्यहाँबाट कन्टेनरहरु नछाडेका कारण गत दशैँ र तिहारका लागि किनिएका सामानसमेत अफ्सम्म पनि नेपाल भित्रिन पाएका छैनन् । दशैँअघि नै उत्तरी नाकामध्ये एकमात्र विकल्प तातोपानी रहेको थियो । तर त्यतिबेला लगातार दुई महिनाभन्दा बढी समय अरनिको राजमार्गको कोदारी खण्डसडक अवरुद्ध भयो । व्यापरीले फलफूल बोकाएर भन्सार यार्डसम्म ल्याए । तर अन्य सामान चीतर्फकै गोदाममा राखिएको थियो ।

पाइएको छ । विचारणिय कुरा के पनि छ भने गत भदौ २३ र २४ गते भएको आन्दोलनको बलमा गठन भएको प्रधानमन्त्री सुशीला कार्की नेतृत्वको सरकार अष्ट्यारोमा पडैगएको छ । प्रमुख संसदवादी दल र जेनजी समूहका भनिएका कतिपय नेताहरुनै वर्तमान सरकारको काम कारवाहीप्रति नाराज बन्दै गएको देखिएको छ । जुन कुरा गत १२ गते प्रधानमन्त्रिको सरकारी निवास बालुवाटारमा भएको त्रिपक्षीय छलफलमासमेत व्यक्त भएको थियो । गत भदौ २३ र २४ गते ठूलो संख्यामा हताहती र विध्वंशमा परिणत भएको जेनजी आन्दोलन र नयाँ सरकार गठनमा निर्णायक भूमिका खेलेको चर्चा भएका काठमाडौं महानगरपालिकाका मेयर बालेन्द्र साहको निरन्तर बढ्दो दबावले प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीनै अष्ट्यारोमा पर्न थाल्नुभएको पाइएको छ । सरकार गठनमा निर्णायक भूमिका खेलेका भनिएका मेयर साहले यसबीचमा प्रधानमन्त्री कार्कीलाई दुईपटक भेटिसक्नुभएको छ । अधिल्लोपल्ट आफ्ना एक विश्वासपात्र कुमार बेनसहित सौहार्द गफगरी बालुवाटारबाट फर्किनुभएको भनिएका साह पछिल्लो पटकभने एकलै प्रधानमन्त्री निवास पुग्नुभएको थियो । दोश्रो पटकको बालुवाटार भेटमा साह सरकारमाथि दबाव बढाउनेगरी प्रस्तुत हुनुभएको समाचार बाहिर आएको थियो । केही वर्षअघि 'इनफ' इज इनफ'अभियान चलाएर चर्चामा आउनुभएका अभियन्ता 'ई' ले पनि वर्तमान सरकारलाई दबाव बढाएको चर्चा चलथालेको छ । जेनजी नामका विभिन्न समूह र मेयर बालेनको अस्वाभाविक दबाव तथा प्रभावका कारण कामगर्न अष्ट्यारो भएको राजनीतिक दलहरूसंगको छलफलमा स्वयं प्रधानमन्त्री कार्कीले बताउनु भएका कुराहरु पनि बाहिर आएका छन् । प्रम कार्कीले दलले पनि

हाल सडक सञ्चालन भए पनि तिब्बतको नेलाम प्रशासनले मालवाहक कन्टेनर सीमित संख्यामा छोडेका कारण नेपाली व्यापारी फेरी पनि मारमा परेका छन् । नेपाल हिमाल सीमापार वाणिज्य संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष गंगाबहादुर धिमिरेले चीनको ल्हासा, नेलाम, केरुङलगायत शहरमा आफूहरुका सामान अलपत्र भएको बताउनु भएको छ । उहाँका अनुसार कतिपय सामान कन्टेनरमा लोड गरेर राखिएको छ भने कतिपय गोदाममै रहेका छन् । रसुवा नाका बन्द भएपछि केरुडमा गोदाम गरेका कतिपय सामान उतै अलपत्र छन् । तातोपानीतर्फ ल्याइएका सामान पनि नेपाल भित्रिन सकेका छैनन् । तातोपानी नाकामा निर्भर हुन कठीन भएपछि व्यवसायीहरुले मुस्ताङको कोरला भन्सार नाका पनि प्रयोगगर्न थालेको जानकारीहरुको भनाई छ । तातोपानी र रसुवा नाका बन्द भएका कारण दशैँअगावै कोरला नाकाबाट इलेक्ट्रिक भेहिकलसहित व्यापारिक मालवस्तु आयात गरिएको थियो । कोरला नाका नियमित सञ्चालनमा रहेको छ । तर अब गतसाताबाट हिउँपर्नथालेका त्यहाँ पनि अवरोधको अवस्था सिर्जना भएको छ । नेपालको

जेनजीसँग छलफल गर्नुपर्‍यो । जेन-जीका कहिले के, कहिले के कुरा आउँछन् । हामीलाई उहाँहरुलाई कन्भिन्सगर्न गाह्रो भयोभन्दै आउनु भएकोमा गत बुधवार त्यस्तो छलफलको पनि आयोजना गरिएको थियो । तर त्यसले पनि राम्रो निष्कर्ष निकाल्न नसकेको देखिएको छ । पछिल्लो समय सामाजिक सञ्जालमा रक्षात्मक बनेका बालेन पूर्व प्रधानमन्त्री केपी ओली, पूर्वगृहमन्त्री रमेश लेखकलगायत नेतालाई जसरी पनि पक्राउ गर्नुपर्ने अडान लिइरहनु भएको पाइन्छ । तर गौरीबहादुर कार्कीको नेतृत्वमा बनेको आयोगले जेनजी आन्दोलनमाथिको दमन र त्यसपछिको विध्वंशबारे छानविन गरिरहेका बेला यत्तिकै ओली र लेखकलाई पक्राउगर्न कानूनी तथा व्यावहारिक कठीनाइ हुने देखिएको छ । जुनकुरा पूर्वप्रधान न्यायाधीश समेत रहनुभएकी प्रधानमन्त्री कार्कीले समेत स्वीकार गरिसक्नु भएको छ । त्यसो त २३ गतेको आन्दोलनमा मृत्यु भएकाहरुका परिवारले समेत ओली र लेखकविरुद्ध किटानी जाहेरी दिन नसकेको अवस्था छ । कुनै बेला सिंहदरबार जलाउँछु भन्दै फेसबुकमा स्टाटस लेख्नुभएका बालेन साह सिंहदरबार जलेपछि नैतिक रुपमा अष्ट्यारोमा परेपनि वर्तमान सरकार र छानविन आयोगले त्यसलाई प्रमाणका रुपमा लिन सकिरहेको छैन । अब कथंकदाचित संसद पुनर्स्थापना भयो अथवा आगामी निर्वाचनबाट नेकां र एमाले लगायतका पुराना दल सत्तामा फर्किएभने आफू अष्ट्यारोमा पर्ने डर बालेनमा रहेको देखिएको छ । अर्कोतर्फ मेयर बालेन र मेडिकल व्यवसायी दुर्गा प्रसाईंवीचको विवाद पनि सुन्नेहरुका लागि‍समेत आश्चर्यको विषय भएको छ । उहाँहरु दुवैजना जसरी पनि स्थितिलाई साम्य बनाउनेभन्दा चर्काउनेमा लागेको देखिएको छ । राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म-संस्कृति बचाउ महाअभियानका संयोजकसमेत रहनुभएका व्यवसायी दुर्गा प्रसाईंले निरन्तर आफूलगायत केही व्यक्ति लक्षित भड्काउ अभिव्यक्ति दिएको भन्दै बालेनले तुरुन्तै निगरानी तथा नियन्त्रणमा लिनुपर्ने माग गर्नुभएको बताइन्छ । प्रशाईंले आगामी मंसिर सातगतेबाट फेरी देशव्यापि चरणबद्ध आन्दोलनको घोषणा गरिसक्नु भएको छ । कतिपयले वर्तमान सरकारले विद्रोहीहरुको म्याण्डेट कार्यान्वयन नगरे फेरी **बाँकी ७ पेजमा**

सीमापार वाणिज्य संघले नेपालस्थित चिनियाँ दूतावासलाई पनि कन्टेनरको संख्या बढाएर व्यापार सहजीकरणका लागि पहल गरिदिन लिखित अनुरोध गरेको छ । प्रतिदिन ४० देखि ५० कन्टेनर सामानमात्र आयात भए पनि व्यापारीहरुका सामान काठमाडौं भित्रिनसक्ने बताइन्छ । हालको अवस्थामा दिनको १५ देखि २० वटा कन्टेनरमात्र सामान छाड्ने गरिएको छ । बेला वेलामा सडक अवरुद्ध हुने र पर्याप्त कन्टेनर आउजाउगर्न नदिइने भएकाले पनि यसले भन्सार राजस्वमा समेत प्रत्यक्ष असर गरेको जानकारीहरुको भनाई छ । खासा र तिब्बत क्षेत्रमा भौतिक संरचना मर्मत भइरहेको र स्थानीय सरकारी कार्यालयवीच समन्वय नभएका कारण पनि कन्टेनर छाड्ने विषयले प्राथमिकता नपाएको सीमा प्रशासनका अधिकारीहरुको ठम्याइ छ । भूकम्पपछि तातोपानीको मितेरी पुलबाट सर्वसाधारणलाई खासा जान मान्छेको आउजाउ पूर्णरुपमा बन्द गरिएको छ । रसुवाको मितेरी पुल बगाएका कारण गत असारदेखि मानसरोवर जाने तीर्थयात्रुका लागि तातोपानीनको बाटो प्रयोगगर्न दिइएको थियो । **बाँकी ७ पेजमा**

अन्तराष्ट्रिय

दक्षिण कोरियामा भएको ट्रम्प र सीबीचको भेटले दिन खोजेको सन्देश

अमेरिकाका राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प र चीनका राष्ट्रपति सी जिनपिङबीच गतसाता विहीवार दक्षिण कोरियामा भेटघाट भएपछि विश्वमै विभिन्न किसिमका आंकलन र टिकाटिप्पणीहरु शुरुभएका छन् । सो भेट एशिया-प्यासिफिक इकोनोमिक कोअपरेसन (एपेक) शिखर सम्मेलनको साइडलाइनमा भएको थियो । जहाँ दुईजना नेताले मुख्यतया व्यापार सम्भौताको मुद्दामा छलफल गर्नुभएको थियो । विभिन्न अन्तराष्ट्रिय समाचार संस्थाका समाचार विवरणहरुअनुसार भेट शुरु हुनुअघि ट्रम्पले आफ्नो छोटो टिप्पणीमा बैठक निकै सफल हुने विश्वास व्यक्त गर्नुभएको थियो । ट्रम्पले दुई देशबीच सधैँ

राम्रो सम्बन्ध रहेको बताउनु भएको थियो । यसैगरी सीले आफ्नो प्रारम्भक टिप्पणीमा डोनाल्ड ट्रम्प दोश्रोपटक राष्ट्रपति बनेपछि उहाँसँग तीनपटक कुरा भएको बताउनुभएको थियो । सीले अमेरिकाको साथमा मिलेर दुवै देश र पुरै विश्वको भलाइका लागि अफ्न धेरै महान् र ठोस कामगर्न चाहेको खुलाशा पनि गर्नुभएको थियो । सीले मैले सार्वजनिकरुपमा धेरैपटक भनेको छुँँकि चीन र संयुक्त राज्य अमेरिका साभ्नेदार र मित्र हुनुपर्छ । ईतिहासले हामीलाई यही सिकाएको छ र वास्तविकताको माग पनि यही हो भन्नुभएको थियो । सीले दुवै देशको विकासको लागि राम्रो वातावरण बनाउन ट्रम्पसँग काम जारीराख्न तयार रहेको बताउनुभएको थियो । आफ्नो भनाइको अन्त्यमा सीले विश्वले कठीन समस्याहरुको सामना गरिरहेका बेला चीन र अमेरिकाले प्रमुख देशहरुकारुपमा आफ्नो जिम्मेवारी संयुक्तरुपमा वहनगर्न सक्ने बताउनुभएको थियो । ट्रम्पले बैठकमा जानुअघि चीनसँग सम्भौता हुनसक्ने खुलाशा पनि गर्नुभएको थियो । पछिल्ला केही महिनाहरुमा अमेरिका र चीनबीचको सम्बन्ध उतारचढावपूर्ण रहेको छ, यद्यपि गत मे महिनामा जवाफी ट्यारिफ रोक्नका लागि अस्थायी व्यापार युद्धविराम भएको थियो। अमेरिकाले चीनलाई एनभिडियाको उन्नत कम्प्युटिङ चिप्समा पहुँच सीमित राखेर उसको प्रविधि विकासलाई नियन्त्रण गरिरहेको

छ। यसको जवाफमा बेइजिङले दुर्लभ पृथ्वी खनिजको निर्यातमा नियन्त्रण कडा बनाउन कदम चालेको थियो, जुन इलेक्ट्रोनिक्स, हरित ऊर्जा प्रविधि र सैन्य उपकरणहरुमा प्रयोग हुने खनिजहरुको प्रशोधनमा चीनको लगभग एकाधिकार रहेकोले व्यापार युद्धमा एक महत्वपूर्ण मोड हो । उपरोक्त कुराहरुका अतिरिक्त चिनियाँ स्वामित्वको टिकटकको अमेरिकामा सञ्चालनको भविष्यबारे पनि छलफलको भएको बताइएको छ । बैठकमा दुवै पक्षबाट सात,सात जना सहभागी हुनुभएको थियो । अमेरिकाकातर्फबाट ट्रम्पसँगै विदेशमन्त्रि मार्को रूबियो, अमेरिकी व्यापार प्रतिनिधि जेमिसन ग्रीर, ट्रेजरी सचिव स्कट बेस्सेन्ट, वाणिज्य सचिव होवार्ड लट्‌नक, चीफ अफ स्टाफ सुसी वाइल्स र चीनका लागि अमेरिकी राजदूत डेविड पड्यूर् रहनुभएको थियो । त्यसैगरी चीनकातर्फबाट सी जिनपिङसँगै चीफ अफ स्टाफ काई क्यूई, विदेश मन्त्रि वाङ यी, उप-विदेश मन्त्रि मा फ्हाओक्सु, उप-प्रधानमन्त्रि हे लिफेङ, वाणिज्य मन्त्रि वाङ वेनताओ र राष्ट्रिय विकास तथा सुधार आयोगका अध्यक्ष फेङ शानजी रहनुभएको थियो । वार्ताको पूर्वसन्ध्यामा अमेरिकी राष्ट्रपति ट्रम्पले चिनियाँ राष्ट्रपति सी जिनपिङसँग हुने आसन्न भेटले अमेरिका-चीनबीचको लामो समयदेखि जारी व्यापार युद्धका धेरै समस्याहरु समाधानगर्ने अपेक्षा व्यक्त गर्नुभएको थियो । उहाँले म चीनका राष्ट्रपति सीसँग उत्कृष्ट बैठकगर्ने अपेक्षा राख्छु र धेरै समस्याहरु समाधान हुन गइरहेका छन् भन्नुभएको थियो । उहाँले यस वार्ताबाट अमेरिकाले फेन्टानिल सम्बन्धी कारणले चीनमाथि लगाएको केही शुल्क घटाउन सक्ने संकेतसमेत दिनुभएको थियो । एयरफोर्स वनमा सञ्चारकर्मीहरूसँग कुरागर्दै ट्रम्पले हामी चिसो बैठकका लागि होइन, हाम्रो देश र विश्वका लागि ठोस परिणाम निकाल्नका लागि गइरहेका छौँ भन्नुभएको थियो । अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प र चिनियाँ राष्ट्रपति सी जिनपिङबीच उच्चस्तरीय वार्तापूर्व चीनका विदेशमन्त्रि **बाँकी ७ पेजमा**

बिभिन्न रोगका सन्दर्भमा ध्वनि चिकित्सा पद्धतिको प्रयोग

राजाराम पाण्डे

प्रगतिले भरिएको युग हो । यद्यपि, बाहिरी रूपमा विकासको उचाइमा पुगेको मानव भित्री रूपमा असन्तुलित, तनावग्रस्त र असन्तुष्ट बन्दै गएको छ । अस्पतालहरूमा रोगीहरूको भीड बढ्दैछ, औषधि उद्योग बढ्दैछन् तर मानिसभित्रको शान्ति हराउँदै गएको छ । यही असन्तुलनलाई सन्तुलनमा ल्याउने प्राकृतिक, औषधिविहीन र वैज्ञानिक उपचार पद्धति हो–ध्वनि चिकित्सा । ध्वनि वस्तुको कम्पनबाट कम्पनको परिणामस्वरुप उत्पन्न हुने ऊर्जा हो, जसलाई कानले ग्रहण गर्छ र मस्तिष्कले अनुभवका साथ शरीरका ऊर्जाको केन्द्रहरूमा प्रसारण गरेर आफ्नो केन्द्र ऊर्जावान र सन्तुलित बनाउँछ । ध्वनिको उत्पत्ति एवं विकास क्रममा ब्रह्माण्डको सबै कुरा ध्वनि कम्पनले गुन्जिरहेको छ । ध्वनि शक्ति चेतना र ब्रह्माण्डसँगको सम्बन्धको रुपमा रहेको छ । ध्वनि चिकित्सा साधारण भाषामा औषधि बिना प्रकृतिबाट गरिने प्रभावकारी उपचार पद्धति हो । यसरी ब्रह्माण्डको मौलिक र विशुद्ध कम्पन प्रकृतिले दिएको उपहार ऊर्जालाई ग्रहण गरेर मानव शरीरमा प्रसारण गरेर गरिने उपचार पद्धति ध्वनि चिकित्साअन्तर्गत पर्दछ । यसरी उपचार गर्दा शरीरका विभिन्न केन्द्रहरू पूर्णरुपमा स्वच्छ हुन्छ, र मान्छेहरू परम आनन्द र स्वच्छ,मय्य जीवन जिउन पाउन सक्षम हुन्छन् । मानव सभ्यताको आदि कालदेखि नै विविध रुपमा प्रयोग हुँदै आएको ध्वनि चिकित्सा पद्धति र यसको महत्त्व बृहत्तर छ । प्राचीनकालदेखि नै विभिन्न देश, जात जाति, धर्म संस्कृती समुदायले शरीर आत्मालाई निको पार्न संगीत र गायन प्रयोग गर्दै आएका छन् । विश्वका विभिन्न भूभागमा उदाएका सभ्यता र

संस्कृतिले ध्वनि चिकित्सालाई आफ्नै तरिकाले बुझ्दै र अभ्यास गर्दै आएका छन् । ध्वनि उपचारको प्रमुख उद्देश्य शरीर र मनमा रहेका विकारलाई निकालेर फाल्नु नै हो । वेदका ऋचामा औषधीय गुण भए जस्तै अन्य भाषाका शब्द वा साहित्यको उचारण वा पाठ गर्नाले सकारकात्मक भाव पैदा हुन्छ । शरीरमा सन्तुलन र मनमा सद्भावको विकास हुन्छ । आयुर्वेदले सङ्गीतको चिकित्सकीय गुणहरूलाई पनि मान्यता दिएको छ । आयुर्वेदमा विशेष राग-तालहरूको मद्दतले विभिन्न रोगहरूबाट छुटकारा पाउन सकिने कुरा उल्लेख छ । भारतवर्षमा पनि योगीहरूले दिमागलाई शान्त पार्न ध्वनिका तरंगलाई सुन्ने गरेको विभिन्न ग्रन्थहरूमा उल्लेख पाइन्छ । ध्वनिको माध्यमबाट गरिने उपचारलाई नादयोग भनियो । नादयोगको विकाससँगै ध्वनि चिकित्साको विकास भयो । नादयोग एक प्रकारको गहिरो आध्यात्मिक अभ्यास हो । यसले पुर्वीय दर्शनमा लामो इतिहास बोकेको छ । नादयोगमा ध्वनि कम्पनहरूलाई ध्यान र चेतना विकास गर्न प्रयोग गरिन्छ । यसले आध्यात्मिक जागरण र आत्म-अनुभूति प्रदान गर्छ । नादयोगले मानव शरीरभित्रका नाडी र चक्रहरूलाई सक्रिय र सन्तुलनमा राख्न मद्दत गर्छ । यसले प्राण अर्थात् जीवन शक्तिको प्रवाहलाई पनि सहज बनाउँछ । शिख धर्मका संस्थापक गुरु नानकले आफ्नो शिक्षामा नादयोगको महत्वलाई जोड दिएका थिए । ईश्वरीय नामको जपका साथसाथै भजन र कीर्तनको

अभ्यासले शिखहरूलाई ध्वनिको माध्यमबाट ईश्वरसँग जोडिन सघायो । सङ्गीतको मन्त्र रोगको उपचारको लागि प्रभावकारी तरिका हुनसक्ने कुरामा पुरातन इजिप्टियनहरूले विश्वास गर्थे । अमेरिकी जनजातिहरूले पनि निश्चित आवाजहरूमा निको पार्ने शक्तिहरू रहेको कुरालाई मान्थे । सबै भूगोलमा ध्वनि उपचारको काम र उद्देश्य एकै भए पनि उपचारका क्रममा प्रयोग गरिने उपकरण र प्रविधिमा भने भिन्नता रहेको पाइन्छ । एक्युपन्क्चर उपचार विधिसँगै चीनमा परम्परागत ध्वनि चिकित्साको पनि विकास भयो । कतिपय चिकित्सकहरूले एक्युपन्क्चरको प्रभावकारिता बढाउनका साथै ऊर्जामा सन्तुलन ल्याउन सांगीतिक धुन र वाद्ययन्त्रहरूको पनि प्रयोग गर्ने गर्दछन् । तिब्बतमा पनि ध्वनि उपचार प्रख्यात छ । त्यहाँ बौद्ध धर्मावलम्बीमा ध्वनिलाई ध्यान र उपचारको उपकरणको रुपमा प्रयोग गरिएको छ । प्राचीन गाउने कचौराहरूमा तिब्बती अक्षर खोपिएको भेटिनुले पनि तिब्बतमा ध्वनि चिकित्सा अभ्यासमा रहेको पुष्टि गर्छ । ती कचौराबाट उत्पन्न हुने कम्पनले शरीर र दिमागमा उपचारात्मक प्रभाव पार्छ । यद्यपि तिब्बती कचौराको खास उत्पत्ति नेपालको भूमिमा भएको हो । फिजी, भानुआटु, सामोआ, टोंगावलगायतका प्यासिफिक टापुहरूमा परम्परागत संगीत सुन्ने, पोलिनेसियन ड्रम बजाउने र जप गर्ने अभ्यास रहेको पाइन्छ । त्यहाँका आदिवासी ध्वनिमार्फत् आफूलाई वरिपरिको वातावरण र पुर्खारूसँग जोड्ने अभ्यास गर्छन् । अष्ट्रेलियाका आदिवासीले ४० हजार वर्ष अघिदेखि नै ध्वनि उपचार अभ्यास गर्दै आएको छ्न् भनिन्छ । डिजेरिडू नामक वाद्यवादनलाई उनीहरूले विभिन्न सांस्कृतिक अनुष्ठानमा बजाउने गर्दथे । त्यो बाजाको आकार नेपालमा बजाइने कर्नाल बाजा जस्तै एकातिर सुरिलो र अर्को तिर फुकेको हुन्छ । डिजेरिडू बाजाबाट निस्कने ध्वनिमा रोग निको पार्ने शक्तिशाली क्षमता हुन्छ । त्यस बाजाको ध्वनिले शरीरको मात्र नभई भित्री आत्मालाई समेत सफाई गर्छ भन्ने आदिवासी मान्यता छ । इन्डोनेसियाको बालीमा पनि गेमलान अर्केस्ट्राको आवाजलाई ध्वनि उपचारमा प्रयोग गरिन्छ । ती ध्वनिहरूमा औषधीय गुण हुने र तिनले आध्यात्मिक आरोग्यता प्रदान गर्ने आदिवासी मत आज पनि विद्यमान छ । मेक्सिकोमा ध्वनि चिकित्सकले ध्वनिलाई उपचारका रुपमा प्रयोग गर्ने **बाँकी ७ पेजमा**

चुनावका नाममा भैरहेको खर्च र उपलब्धीको प्रश्न

नेपालमा चुनावका नाममा भैरहेको खर्च र राजनीतिक उपलब्धीको प्रश्न जटिल बनेको छ । जनताको बलमा मुलुकमा पटक,पटक राजनीतिक परिवर्तन भयो । जबजब राजनीतिक परिवर्तन भयो, तबतब चुनाव पनि गरियो । ०४६ सालमा पञ्चायती व्यवस्था ढालेर बहुदलीय व्यवस्था ल्याउन जनताले ठूलो योगदान गरे । ०४७ सालमा संविधान बन्थोभने ०४८ सालमा पहिलो चुनाव भयो । त्यसपश्चात् ०५१ सालमा निर्वाचन गरियो । ०५६ र ०६४ मा दुईपटक निर्वाचन भयो । ०६५ जेठ १५ गते मुलुकबाट राजतन्त्र हटेर लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक व्यवस्था आयो । लोकतन्त्र गणतन्त्र आएपछि २०७० सालमा चुनाव गरियो । त्यसपछि ०७४ र ०७९ मंसिर चारगते चुनाव भयो । अबको चार महिनापछि, मुलुकमा पुनः निर्वाचन हुँदैछ । सरकारले आउँदो फागुन २१ गते निर्वाचनको घोषणा गरेको छ । चुनाव जनताले आफ्ना जनप्रतिनिधि चुन्ने एउटा मौका हो । आफ्नो क्षेत्र र देशको विकास गर्नु, देशमा समृद्धि ल्याऊन् भनेर जनताले नेतालाई मतदान गरेर पठाउँछन् । काँग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवाले डडेल्धुरा निर्वाचन क्षेत्र नम्बर एकबाट ०४८

अनुसा थापा

देखि पछिल्लोपटक भएको निर्वाचनसम्म विजयी हाशिल गरे । उनी एकपटक गृहमन्त्री र पाँच पटक देशको प्रधानमन्त्री भए । दुई कार्यकाल उनले पार्टीको सभापतिको जिम्मेवारी निर्वाह गरे । डडेल्धुरा दुर्गम जिल्लामा पर्छ । तर, त्यस जिल्लाले पाँचपटक देशको प्रधानमन्त्री पायो । भक्तपुर काठमाडौं उपत्यकाभित्र पर्छ । भक्तपुर निर्वाचन क्षेत्र नम्बर १ मा २०४८ सालदेखि निरन्तर नेमकिपाले जित्दै आएको छ । ०४८ देखि ०७० सालसम्म अध्यक्ष नारायणमान विजुक्छेले चुनाव जिते । ०७४ र ०७९ मा भने उनकै पार्टीका प्रेम सुवाल निर्वाचित भए । यो पार्टी एकपटक पनि सरकारमा गएको छैन । भक्तपुर काठमाडौंको छिमेकी जिल्ला भएतापनि ट्याक्कै गाउँजस्तै देखिन्छ । राजधानीसँग जोडिएको जिल्ला भएतापनि विकासमा पीछडिएकै छ । नेमकिपा सरकारमा नजाँदा आजसम्म भक्तपुर निर्वाचन क्षेत्र नम्बर एकबाट न कोही प्रधानमन्त्री भए न मन्त्री । जनताको मतदान खेर गएको छ । उनीहरूले लगातार एउटै पार्टीलाई मतदान गरेर पठाइरहेका छन् तर त्यो पार्टीले न सरकारमा जान्छ न कुनै

पदमा । राजा महेन्द्रले २०२१ सालमा भूमि ऐन ल्याए । जसमा कमाउने व्यक्तिले आधा जग्गा पाउने उल्लेख छ । भक्तपुरमा धेरैले अर्काको जग्गा कमाउँथे । उनीहरूलाई जग्गा दिनुपर्ने नारा लगाएर बारम्बार नेमकिपाले चुनावमा जित हाशिल गरिरहेको छ । भक्तपुरमा भएको तालपोखरी, सरकारी, सार्वजनिक, ऐलानी, गुठी, मठमन्दिरलगायतको जग्गा व्यक्तिको नाममा गएको छ । भक्तपुर देशकै सबैभन्दा सानो जिल्ला हो । सानो भएतापनि यहाँको जमिन खेतीयोग्य थियो । उब्जनीयुक्त जमिनलाई प्लानिङ्ग गरेर घेरैघेरै बनाइएको छ । अहिले भक्तपुरमा घरबाहेक अरु केही देखिँदैन । भक्तपुरमा विश्व सम्पदा सूचीमा परेका धेरै मठमन्दिरहरू छन् । तर, त्यो सबै ०४६ सालअघिको सरकारले बनाएको हो । नगरकोट भक्तपुरको पर्यटकीय स्थल पर्छ । त्यहाँ ठूलो संख्यामा आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटक घुमघामका लागि जान्छन् । रोचक प्रसंग के भने, नगरकोटलाई पर्यटकीय क्षेत्र घोषणा गर्ने तत्कालीन परराष्ट्रमन्त्री शैलेन्द्रकुमार उपाध्यायका हुन् । उनको कारणले भक्तपुर

पर्यटकीय क्षेत्रको रुपमा पनि चिनिन पाएको छ । भक्तपुर मुलुककै सबैभन्दा बढी शिक्षित जनताको बसोबास रहेको जिल्लामा पर्छ । विडम्बना, तिनैले पटकपटक कामै नगर्ने पार्टीलाई भोट दिइरहेका छन् । जुन जिल्लाबाट प्रधानमन्त्री बन्छन्, त्यो जिल्लाको नाम सधै रहिरहन्छ । तर, भक्तपुरले त्यो मौका गुमाएको छ । एउटै व्यक्तिलाई भक्तपुर निर्वाचन क्षेत्र नम्बर एकबाट निर्वाचित गरिन्छ । तर, नेमकिपाले के काम गरेको छ ? केही न केही । चुनाव गराउँदा जनताले तिरैको अबौं रुपैयाँ कर खर्च हुन्छ । सरकारले काम नगर्ने नेता फाल्नु, कामगर्नेलाई आफ्नो प्रतिनिधि छान्नु भनेर चुनाव गराउँछ । तर, भक्तपुरवासीले एउटैलाई भोट दिएर पठाउँछन् । जोसँग कामगर्ने क्षमता छैन, उसलाई पटक,पटक मतदान गर्नुको औचित्य के ? जनताले आफ्नो मत आफैँले खेर फालिरहेका छन् । अर्कोतर्फ, चुनाव गराउँदा लागेको खर्च पनि पानीमा बगाइरहेका छन् । नेमकिपाले पटक,पटक चुनाव जित्नुको कारण केही छन् । पहिलो हो–घरबहाल घरमा छुट । भक्तपुर नगरपालिकामा नेमकिपाबाटै सुनिल प्रजापति निर्वाचित भएका छन् । उनले घरबहाल कर लिँदैनन् । घरबहालको १० प्रतिशत घरधनीले राज्यलाई बुझाउनुपर्ने **बाँकी ७ पेजमा**

साहित्य र सिर्जना

चलचित्र परानको प्रदर्शन थालिएपछि

काठमाडौं । गतसाताबाट चलचित्र परान प्रदर्शनमा आएको छ । सक्किगोनी फेम दीपकप्रसाद आचार्य (काकु) निर्देशित यो पहिलो चलचित्र हो, जसमा बुवा र छोराबीचको भावनात्मक कथा प्रस्तुत गरिएको छ । परान को बुकिङ खुला गरिएको छ । चलचित्रले देशभर उत्साहजनक शो पाएको छ । चलचित्रमा नीर शाह, मदनकृष्ण श्रेष्ठ, पूजा चन्द, केकी अधिकारी, बुद्धि तामाङ, यासेली योङ्माङ, बबिन राई, पुष्पराज ओझा, सीमा काफ्ले, दमन रुपाखेती, यमन श्रेष्ठ, सुब्रतराज आचार्य, सुरेश थापा, विनोद राईकासाथै वाल कलाकार आर्यदीप आचार्य र आरभञ्जंग अधिकारी अभिनय गर्नुभएको छ । गोल्छा समूह तथा प्रिज्मा समूहको साफेदारी रहेको चलचित्र कम्पनी बाइस्कोप सिनेमा प्रालिले निर्माण गरेको हो । चलचित्रका गीतमा निर्देशक दीपक आचार्यकै शब्द, रिदम कँडेलको संगीत रहेको छभने प्रमोद खरेल, पुष्पन प्रधान र रचना रिमालले स्वर छ । छायांकन शिवराम श्रेष्ठले गर्नुभएको हो । त्यसैगरी सम्पादन मित्र डी.गुरुङ र कोरियोग्राफी सुनिल क्षेत्रीले गर्नुभएको छ । यो चलचित्रको गतसाता बिहीबार भव्य प्रिमियर गरिएको थियो । जहाँ दर्शकको सकारात्मक प्रतिक्रिया मिलेको थियो । पारिवारिक कथामा आधारित चलचित्र परानले दर्शक आकर्षितगर्न मेरो परान नामक प्रतियोगिताको घोषणा पनि गरिएको छ । प्रतियोगिताका विजेतालाई एकलाख नगद पुरस्कार प्रदान गरिने निर्माण पक्षले जनाएको छ । निर्माण पक्षकाअनुसार इच्छुक सहभागीले आफ्नो जीवनको परानकारुपमा रहेका व्यक्ति (जस्तै आमा–बुवा, श्रीमान–श्रीमती, साथी, प्रेमी–प्रेमिका, दाजु–भाइ, दिदी–बहिनी आदि) सँगको तस्वीरमा मेरो परान लेख्दै भावना व्यक्त गर्नुपर्नेछ र सो पोष्टलाई चलचित्रको आधिकारिक फेसबुक पेजमा ट्याग गर्नुपर्नेछ । सहभागीहरूमध्ये एकजना भाग्यशाली विजेताले गोलाप्रथामार्फत एकलाख रुपैयाँ जित्नेछन्, जबकि १०० जनाले चलचित्रको विशेष शोको टिकट पाउनेछन् । चलचित्रको प्रचारका लागि स्वयंसवकहरूले चलचित्रको क्यूआर कोडसहित शहरभर भ्रमण गरिरहेका छन् । क्यूआर स्क्यानगरी परान को ट्रेलर वा गीत शेयरगर्ने ५० जनाले कलाकारसँगै चलचित्र हेर्ने अवसर पाउनेछन् । यी दुवै प्रतियोगितामा आगामी २० गतेसम्म सहभागी हुन सकिने भनिएको छ । चलचित्र परान पारिवारिक विषयवस्तु र कथामा आधारित भएकाले पनि धेरैले रुचाएको देखिएको छ । कोरोना भाइरसबाट ग्रसित भएपछि उहाँलाई चलचित्र बनाउने कथाको आइडिया आएको भनिन्छ । निर्देशक आचार्यले कोरोना भाइरसको पहिलो लहरमा विरामी भएपछि चलचित्र बनाउने कथा लेखेको थिएँ । आफू बाँच्छु कि बाँच्दैनभन्ने अवस्थामा आफ्नो भावना कोरेको थिएँ । यो कथा केही हदसम्म मेरो परिवारसँग जोडिएको छ, तर यसलाई चलचित्रकै शैलीमा पटकथा तयार गरिएको छ भन्नुभएको छ । भनिन्छ, कोभिडमुक्त भएपछि, निर्देशक आचार्यले यम थापालाई पटकथा लेखनका लागि दिनुभएको थियो । त्यसपछि सो चलचित्र बन्ने प्रक्रियाले तीव्रता पाउको थियो । एउटा परिवारको कथामार्फत अहिलेको समाजलाईसमेत आफूले चित्रण गरेको निर्देशक आचार्यले बताउनुभउको छ । निर्देशक आचार्यले चलचित्रमा वा र छोराबीचको सम्बन्धलाई देखाउने प्रयत्न गरेको छु । अहिले भविष्य बनाउने गाउँबाट शहर वा विदेश जाने प्रचलन बढिरहेको छ । हामी बा–आमालाई सुखी बनाउन उहाँको खुसी खोसिरहेका छौं, यस्तै कथा जोडेर चलचित्र तयार गरेको छु भन्नुभएको छ । चलचित्रमा अभिनेता नीर शाह र मदनकृष्ण श्रेष्ठको अभिनय रहेको छ । एउटा कलाकार र निर्देशकका हिसाबले आफूले सोचेको कलाकारलाई पात्रमा चित्रणगर्न पाउँदा उहाँ खुसीनै हुनुहुन्छ । निर्देशक आचार्यले मैले मदनकृष्ण श्रेष्ठ र नीर शाहलाई चलचित्र प्रस्तावगर्दा नै उहाँहरूले अभिनयगर्ने सहमति दिनुभएको थियो । सायद यो कथाले उहाँहरूको परिवार र समाजको प्रतिनिधित्व गर्छ होला । यो कथाले अभिभावक होइन, छोराछोरीलाई सोच्न बाध्यबनाउँछ, भन्नुभयो । एउटा परिवारमार्फत वर्तमान समाज र देशलाई चित्रण गरेको चलचित्र परानको कथासार पहिलोपटक सुन्दानै आफू अभिनयगर्न सहमत भएको अभिनेता नीर शाहले बताउनुभएको छ । उहाँले मैले चलचित्रमा धर्मनाथको भूमिका निर्वाह गरेको छु । यो पात्रसँग कहींकतै मेरो मनोविज्ञान जोडिएको छ, सोही कारण यसको कथा सुन्नेबित्तिकै मैले अभिनयगर्न सहमति दिएको हुँ । मेरो चलचित्रकर्मीमा यस्ता प्रस्ताव निकै कम आएका छन्, त्यसैले मैले यो भूमिका निर्वाह गरें । यसले अहिलेको नेपाली समाजको चित्रण गरेको छ भन्नुभएको छ । अभिनेता शाहले चलचित्रमा आफूले पात्रलाई निर्वाहगर्न शतप्रतिशत मेहेनत गरेकोभन्दै यसको मूल्यांकन दर्शकले गर्ने बताउनुभएको छ । अभिनेता मदनकृष्ण श्रेष्ठसँगै अन्य सहकर्मी कलाकारसँग चलचित्रमा कामगर्दा केही नयाँ विषयबारे सिक्ने अवसर पाएको उहाँले धारणा राख्नुभएको छ । परिवार, सम्बन्ध र संघर्षको कथालाई प्रस्तुत गरिएको उक्त चलचित्रमा अभिनेता शाह र अभिनेत्री अधिकारीसँगै मदनकृष्ण श्रेष्ठ, पूजा चन्द, महेश त्रिपाठी, प्रविन खतिवडा, यमन श्रेष्ठ, बुद्धि तामाङ, बबिन राईलगायत कलाकारले अभिनय गर्नुभएको छ । शेखर गोल्छा र रञ्जित आचार्यले संयुक्तरुपमा निर्माण गर्नुभएको उक्त चलचित्रमा शिवराम श्रेष्ठले छायांकन, मित्र डि गुरुङले सम्पादन र गगन थापामगरले संगीत सिर्जना गर्नुभएको छ ।

मन बिनाको धन चलचित्र निर्माण

काठमाडौं । मन बिनाको धन चलचित्र निर्माण गरिएको छ । गायक अशोक दर्जीको जीवनी र संघर्षलाई समेटेर सो चलचित्र निर्माण गरिउको हो । गायक दर्जीलाई सडकबाट उद्धार गरेर गायनसम्म साथ दिनुभएका संगीतकार तथा गायक टंक बुढाथोकीले निर्देशन गर्नुभएको उक्त चलचित्रमा वर्तमान समाजमा मन र धनबीचको टकरावलाई चित्रणगर्दै दर्जीको जिरावाट हिरो बन्ने यात्रालाई देखाइएको छ । निर्देशक बुढाथोकीले गायक दर्जीको बाल्यकालका घटनाक्रम, आफूमाथि लागेका केही आरोपको यथार्थतालाई समेटेर चलचित्रको कथा तयार गरिएको बताउनुभयो । उहाँले सडकमा गीत गाउँदै हिँड्ने गायक दर्जीको जीवन परिवर्तन गरेको कथालाई चलचित्रमा समेटेको छु । यो पूर्णतया उहाँकै जीवनी होइन, यसलाई हामीले चलचित्रकै रुपमा तयार गरेका छौं, तर मूलभूत घटनाक्रम दर्जीकै जीवनको लिइएको बताउनु भएको छ । चलचित्र मन बिनाको धनमा गायक दर्जीसँगै सरोज खनाल, सन्तोष पन्त, रमा थपलिया, नीता हुंगाना, भोला सापकोटा, बुद्धि तामाङ, रमेश विश्वकर्मा, रवीन्द्र फीता, पार्वती अधिकारी, उत्सव सापकोटा, एश्वर बुढाथोकी, शंकर श्रेष्ठ, साम्राज्ञी थापा, बिना राउत, बाबु पराजुली, रक्षा श्रेष्ठ, प्रियंका भ्नालगायतका कलाकारले अभिनय गर्नुभएको छ । गायक दर्जीले निर्देशक बुढाथोकीकै कारण आफूले शिक्षा र सांगीतिक वातावरण पाएको बताउनुभयो । उहाँले मलाई सडकबाट **बाँकी ७ पेजमा**

बढ्दै गएको आर्थिक अराजकता र बर्तमान सरकारको दायित्व

नेपालमा पछिल्ला दिनमा बढेको राजनीतिक अन्त्योलताले आर्थिक अराजकता बढाएको देखिएको छ। साथै सामाजिक अराजकताका संभावनाहरु पनि बढेका छन्। हालैका दिनहरुमा समय गाउँदेखि शहरसम्म मिटरब्याज मौलाएको छ। अहिले सार्वजनिक स्थलहरुमा सुनिन्छ-एक लाखको मासिक पाँच हजारदेखि ३० हजारसम्म ब्याज दिने भेटिन्छन्। त्यो पनि पहिल्यै ब्याज काटेर दिने। र, ऋण चुक्तागर्न केही समयपछिको चेक पहिल्यै काटेर दिइन्छ। यसरी ऋण लेनदेनगर्ने बजारमा छ्यापछ्याप्टी भेटिन्छन्। उता, त्यो चेक वाउन्स भएमा ऋणीउपर बैँकड कसुरको मुद्दा हालिन्छ। अहिले बैँक, वित्तिय संस्थाभन्दा पनि व्यक्तिबाट मानिसहरुले ऋण लिइरहेका छन्।

उनीहरुले ५० लाखको धितो राखेर २० लाख कर्जा दिन्छन्। २४ देखि ३६ प्रतिशत ब्याज असुल्छन्। र, धितो पहिल्यै ऋण दिनेको नाममा लगिन्छ। यसबापत लाग्ने राजस्व फेरि ऋणीले नै बुझाउनुपर्छ। सँगै ऋण मिलाइदिने दलाललाई पनि कमिशन दिनुपर्छ। ऋण चुक्तागर्न तीन महिनादेखि बढीमा एक वर्ष समय दिइन्छ। त्यसभित्र साँवाब्याज बुझाएमा धितो फिर्ता गरिन्छभने नबुझाए ५० लाखको घरजग्गा १५ लाखमै पचाइदिइन्छ। कतिपयले चाँहि ऋण चुक्ता गरेपनि धितो फिर्ता गर्दैनन्। बैँकहरुले तीन करोडको धितो राखेर एक करोड ऋण दिन्छ। त्यसमा दश लाख त घुसै खाइदिन्छ। एक प्रतिशत सेवासुल्कको ठाउँमा तीन प्रतिशत, आठ प्रतिशत ब्याज भनेर ८० प्रतिशत अस्लिन्छ र तीन किस्ता नतिर्नेवित्तिकै तीन करोडको धितो ९० लाखमै पचाइदिन्छ। लघुवित्तहरुले एउटै व्यक्तिलाई ४१ लाखसम्म ऋण दिएको छ। त्यो पनि बिनाधितो। यिनीहरुले पनि ऋणीसँग तीन प्रतिशत सेवासुल्क र ८० प्रतिशत ब्याज असुल्छन्। सहकारी र फाइनान्सले पनि मिटरब्याजमै कर्जा लगानी गर्थ्यो। तर, सहकारी डुबेको छ। सहकारीमात्र

गाउँगाउँमा सिंहदरबारको नारा लगाएर जनतालाई

काठमाडौँ। नेपालमा गत केही वर्षयता गाउँगाउँमा सिंहदरबारको नारा लगाएर जनतालाई भुक्त्याउने काम भैरहेको छ। ०७२ असोज तीनगते नेपालको संविधान जारीभयो। संविधानपछि मुलुक संघीयतामा गयो। देशमा तीनवटा सरकार कायम भयो- संघ, प्रदेश र स्थानीय। हाल मुलुकमा सात प्रदेश र ७५३ वटा स्थानीय सरकार छ। सरकारी भवन बनाउने, सरकारी गाडी किन्ने र आफ्ना कार्यकर्तालाई जागिर दिने होडवाजी चल्‍यो। जनप्रतिनिधि र कर्मचारी जनताका सेवक हुन्। तर, उनीहरु जनताको शासक बन्न खोजे। जनताको काम नगर्ने, सरकारी भवन बनाउने, सरकारी गाडी किन्ने र कमिशन खानेतिर उनीहरु लागे। जनताले कुनै सेवासुविधा नपाएपनि अहिले हरेक स्थानीय पालिका र प्रदेश सरकारको भव्य महलजस्तो प्रशासनिक भवन छ। तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओलीले ०८१ सालको माघ १४ गते भक्तपुरको सूर्यविनायक नगरपालिकाको प्रशासनिक भवनको उद्घाटन गरे। सो भवन सरकारी जमिनमा बनेको हो। नगरपालिकाको भवन बनेको ठाउँमा पहिले बालबालिका पढ्ने सरकारी विद्यालय थियो। विद्यालय हटाएर नगर पालिकाको भव्य भवन बनाइयो। हाल सो विद्यालयका विद्यार्थीलाई वडानम्बर-५ का वडाध्यक्ष राजकुमार जोशीको निवासअगाडि सानो टहरा बनाएर पढाइराखिएको छ। स्कूलको वरपर पहिले पुरै सरकारी जमिन थियो। उक्त जग्गा व्यक्तिले दर्ता गरेर घर बनाइसकेका छन्। बाँकी भएको थोरै

रुखा थापा

आर्थिक मन्त्र

डुवेन, करोडौँ बचतकर्ता डुबेका छन्। उनीहरको खबौँ निक्षेप सहकारीले डुबाइदिएको छ। सहकारी, लघुवित्त, मिटरब्याज, बैँक पीडितहरुले पटक, पटक आन्दोलन गरे। हालका माओवादी केन्द्रका संयोजक पुष्पकमल दाहाल ०७९ पुस १० गते प्रधानमन्त्री भए। त्यतिखेर मिटरब्याज पीडितहरु आन्दोलन गरिरहेका थिए। तराई-मधेशका विभिन्न क्षेत्रबाट महिनौँ दिन खाली खुट्टा हिँडेर राजधानी आइपुगेका उनीहरु सरकारसँग न्याय मागिरहेका थिए। तत्कालीन दाहाल नेतृत्वको सरकारमा रास्वपा सभापति रवि लामिछाने गृहमन्त्री भए। भूकृण्डीमण्डलमा बसिरहेका उनीहरुलाई भेट्न उनी मध्यरातमा पुगे। र, कमिटी गठन गरेर न्याय दिलाउने आश्वासन दिलाए। उनले पीडितहरुलाई आश्वासन दिएका थिए- तपाईंहरुको धितो फिर्ता हुन्छ र साहुलाई कारवाही हुन्छ। लामिछानेको विश्वासमा परेर घर फर्किएका उनीहरुको अहिले न धितो फिर्ता भएको छ न साहुलाई कारवाही। दाहालको सरकारमै वर्षमान पुन अर्थमन्त्रीहुँदा लघुवित्त पीडितहरुले आन्दोलन गरे। उनले पनि कमिटी गठन गरे र न्याय दिलाउने आश्वािन लघुवित्त पीडितहरुलाई दिएका तिए। कमिटीले प्रतिवेदन बुझाए। यद्यपि, त्यो दराजमै थर्किएको छ। उक्त सरकारमा रञ्जिता श्रेष्ठ पनि भूमिमन्त्री भइन्। उनी मन्त्रीहुँदा सहकारी पीडितहरुले पटक, पटक माइतीघर मण्डलामा आन्दोलन गरे। श्रेष्ठले पीडितहरूसँग सम्भौता पनि गरिन्। तर, न उनीहरुको निक्षेप फिर्ता भयो न सहकारी ठगलाई कारवाही। सहकारीमा एउटै व्यक्तिको लाखदेखि १२ करोडसम्म फसेको छ। बैँकले

धितो खाइदिएपछि, धेरैले आत्महत्या, हत्या गरेका छन्। आफूसँगै आफ्नो वंश नाश गरेका छन्भने कतिपय जेलमा पनि छन्। कोहीभने लुकीलुकी हिँडिरहेका छन्। बैँकको ऋण तिर्न नसकेर एकलाख २५ हजार बढी सर्वसाधारण कालोसूचीमा परेका छन्। ऋण तिर्न नसक्दा करोडपति पनि सडकपति हुनपुगेका छन्। शोषक, सामन्तीहरु अब्ने पनि एसीमुनि बसिरहेका छन्। चिल्लो गाडीमा चढ्छन्। मिठोमिठो खान्छन्। तर, ऋण लिएका र बचतकर्ताहरु चाँहि सुकुम्बासी भएका छन्। उनीहरुलाई बिहान बेलुकाको छाक टार्न पनि धौधौ भएको छ। गत भदौ २३ र २४ गते जेनजी त्यसक्रममा भ्रण्डे ८० जनाले ज्यान गुमाउँदा हजारौँ घाइते भए। आन्दोलनकै क्रममा सार्वजनिक तथा निजी सम्पत्तिमा आगजनी गरियो। त्यसबाट खबौँको क्षति पुगेको छ। अहिले फेरि आन्दोलनको चर्चा भइरहेको छ। बजारमा भन्नथालिएको छ-आगामी आन्दोलनमा सरकारी कर्मचारी, बैँक, वित्तिय संस्था र तिनका कर्मचारी, मिटरब्याजी, राजस्व छल्लेनलायत टागेँटमा पर्ने छन्। भौँडकल व्यवसायी दुर्गा प्रसाईँको पक्षमा बैँक, वित्तिय संस्था र मिटरब्याज पीडितहरु छन्। उनले आन्दोलन गरे उनीहरु अवश्य सहभागी हुने छन्। यसले पनि आगामी आन्दोलन बैँक, वित्तिय संस्था र मिटरब्याजीप्रति लक्षित हुने पक्का छ। कानूनले भनेको छ-व्यक्ति होस् या संस्थाले कर्जा दिँदा दश प्रतिशत बढी ब्याज लिन पाइँदैन। सेवासुल्क, पेनाल्टीको नाममा अनावश्यक शुल्क असुल्न पाइँदैन। त्यस्तै, व्यापारीले कुनै पनि सामान बेच्दा २० प्रतिशत बढी नाफा खान नपाउने कानूनी व्यवस्था छ। सामान

यो बेतिथि व्यापक बढेको छ। देशमा र्जति पनि पाटी छ्न्, ती देश बनाउन होइन, सकाउन बनेका हुन्। उनीहरुको दाउ जसरी हुन्छ, राज्यको ढुकुटीबाट मोजमस्तीगर्ने हो। भवन ठड्याएर हुन्छकि गाडी किनेर, उनीहरुले जसरी हुन्छ, राज्यकोषको दुरुपयोगमात्र गरे। अहिले ३८ हजार जनप्रतिनिधि छन्। उनीहरुले ५० हजारदेखि तीन लाख रुपैयाँसम्म तलब खान्छन्। उनीहरुको गाडी, ड्राइभर, इन्धन र अन्य सेवासुविधा छुट्टै छ। अनि देशले धान्छ ? जनताले उनीहरुलाई पाल्न सक्छन् ? २२ करोड रुपैयाँ खर्च गरेर नगरपालिकाको प्रशासनिक भवन बनाउनुको के औचित्य ? भवनले जनतालाई रोजगारी दिन्छ ? राज्यको आम्दानी बढाउँछ ? त्यो २२ करोड उद्योगमा लगानी गरिदिएको भए, कतिले रोजगारी पाउँथे ? सेवासुविधा त जहाँबाट पनि दिन सकिन्छ। एउटा सामान्य भवन बनाएर सेवासुविधा दिन सकिन्छ। सेवासुविधा भवनले होइन, जनप्रतिनिधि र कर्मचारीले दिने हुन्। जनप्रतिनिधि र कर्मचारीहरु विलासित भए। उनीहरुलाई भव्य भवन चाहिने, मंहगा फर्निचरमा एसी लगाएको कोठामा बस्नुपर्ने, जनताको छोराछोरीचाँहि पेटपाल्‍नका लागि विदेश जानुपर्ने ? बाकसमा प्याक भएर आउनुपर्ने ? यस्ता पनि नेता, जनप्रतिनिधि र सरकारी कर्मचारी ? केपी ओली, शेरबहादुर देउवा र पुष्पकमल दाहालले पालोपालो देशलाई दुहुनो गाई बनाए। उनीहरुकै कारणले आज देश र जनता यो अवस्थामा पुगेका हुन्। उनीहरु विलासितामा नरमाएको भए, सायदै जनताको नजरमा यसरी नाङ्गिनुपर्थ्यो होला।

बेच्दा भ्याटविल अनिवार्य दिनुपर्ने र २० प्रतिशत बढी नाफा खाएर सामान बेचेमा ठगी र कालोबजारीअन्तर्गत कारवाही हुने व्यवस्था छ। सरकारी कर्मचारीहरुले कुनै पनि बहानामा घुस खान पाउँदैनन्। कर्मचारीहरुको पदअनुसार हाल २५ हजारदेखि लाखौँ तलब छ। तर, उनीहरुले उपत्यकामा जग्गा किनेर महलजस्तो घर बनाएका छन्। आनाकै २५ लाखदेखि करोडौँ पर्ने चार आनादेखि रोपनी जग्गा किनेर त्यसमा करोडौँ खर्चिएर घर बनाइएको छ। अनि २५ हजार तलबले बालबच्चा पढाउनेकि पारिवारिक खर्च धान्ने कि घरजग्गा जोड्ने ? यहाँ आम्दानीको श्रोत नै नभएकाहरुले करोडौँको घर ठड्याएका छन्। आफ्ना छोराछोरीलाई करोडौँ खर्चिएर अमेरिका, अस्ट्रेलिया पठाएका छन्। अनि उनीहरुले यत्रो सम्पत्ति कसरी जोडे त ? जवाफ सहज छ- जनता ठगेर, राज्यलाई राजस्व छलेर। सरकारी सम्पत्ति दोहन गरेर। सरकारी, सार्वजनिक, गुठी, ऐलानी, हदबन्दी बढी, वनजंगल, ताल पोखरी, खोला नदी किनारलगायतका जग्गा हडपेर पनि धेरैले कमाएका छन्। सरकारले कहिल्यै जनताको पीडा देखेन। राज्यको सम्पत्ति दोहनगर्ने, राजस्व छल्ने र जनता ठग्नेलाई कारवाहीगर्न सरकारले चासो नै देखाएन। अनि पीडितहरु न्याय माग्दै दुर्गा प्रसाईँकहाँ पुगे। फेरि उनी न नेता हुन् न जनप्रतिनिधि। आफू कहाँ देशभरिका पीडित आएपछि प्रसाईँको आत्मबल बढ्यो। र, उनले त्यसैलाई हतियार बनाएर राज्यलाई तर्साउने काम गरिरहेका छन्। उनको दाउ भनेकै राजा फर्काउने हो। तर, पीडित जनताले यो कुरा बुफ्न सकेका छैनन्भने सरकार पनि पीडितलाई आफ्नो पक्षमा ल्याउन उनीहरुलाई छिटोभन्दा छिटो न्याय दिलाउन पहल गर्दैन। यदि सुशीला कार्की सरकारले बैँक, वित्तिय संस्था ठग र मिटरब्याजीहरुलाई कारवाही गर्ने हेभने आन्देलन यत्तिकै तुहिनेछ। दुर्भाग्य, सरकार यसतर्फ चासो नै दिँन। आखिर सत्तामा जेसुकै आएपनि गरिवको सरकार केही भएन भन्ने आवाज उठ्नेछेछ। वर्तमान सरकारले यसतर्फ ध्यान देला कि ?

भुक्त्याउने काम

ओली, देउवा र दाहालले कहिल्यै आफ्नो नेता भएको धर्म निभाएनन्। अन्य देशका नेता त्यागी छन्। उनीहरु आफूभन्दा अगाडि देश र जनतालाई राख्छन्। तर, हाम्रो देशको नेता जसरी हुन्छ, राज्यको ढुकुटी लुट्ने अनि मोजमस्ती गर्नतर्फ लागे। सरकारी भवन, सरकारी गाडी, फर्निचरहरु विलासित वस्तु हुन् र यसमा लगानी गर्नुहुँदैनभन्ने कुरा नेताले कहिल्यै सोचेनन्। जनताले तिरैको करको सही सदुपयोग गर्नुपर्छ, जनतालाई यही रोजगारी दिनुपर्छ, आम्दानीको श्रोत खोज्नुपर्छ भन्ने कुरा कहिल्यै उनीहरुको दिमागमा आएन। उनीहरु त जनताले तिरैको कर पनि खाने, रेमिट्यान्स पनि सकाउने, नपुगे विदेशी ऋण ल्याएर मोजमस्ती गर्नतर्फ केन्द्रित भए। त्यसले के भयो ? आज आफैँ भाग्नपर्ने स्थिति आयो कि आएन ? मान्छेले एक रुपैयाँ लगानी गरेर अर्को एक रुपैयाँ कमाउँछ। लगानी पनि यस्तो ठाउँमा गर्छ, कि जसले प्रतिफल दिन्छ। तर, सरकारको लगानी सबै भवन, गाडी र फर्निचरमा सीमित भयो। जेनजीले भदौ २३ र २४ गते प्रदर्शन गर्‍यो। करोडौँ रुपैयाँ हालेर किनेको गाडी अब फलाममात्र बाँकी छ। दुईरुपैयाँ किलो पनि विक्री नहुने स्थिति आयो। भवनहरु खरानी बनेको छ। भवनसँगै मंहगा फर्निचर, सोफा, पर्दा, विद्युतीय उपकरण जल्‍यो। सरकारको ठूलो लगानी वालुवामा पानी बन्यो। आफूलाई अर्थविद् दावीगर्नेहरु यत्तिकै छन्। उनीहरुले बेल्मैमा सरकारलाई सचेत गराउनुपर्छकि पदैन ? यस्तोमा लगानीगर्दा देश सकिन्छ भनेर उनीहरुले सम्झाउनुपर्दैन ? जनताले तिरैको कर त सकियो, उता विदेशी ऋण ठाडै **बाँकी ७ पेजमा**

समाचार विविध

आन्दोलनमा भएको क्षतिको दाबी १६ अर्ब

काठमाडौँ। जेनजी आन्दोलनमा भएको क्षतिको माग दाबी १६ अर्ब रहेको थाहाभएको छ। हुलबंगा तथा आतंकवाद सम्बन्धी जोखिमको एकमुष्ट पुनर्विमा लिएको सरकारी स्वामित्वको नेपाल पुनर्विमा कम्पनी (नेपाल रि)मा जेनजी आन्दोलनका कारण १६ अर्ब पाँच करोड १३ लाख बराबरको पुनर्विमा दाबी परेको छ। गत २३ र २४ भदौमा भएको जेनजी आन्दोलनका कारण निजीवन विमा कम्पनीहरुमा २३ अर्ब २३ करोड ३७ लाख २५ हजार रुपैयाँ बराबरका तीन हजार १८७ वटा दाबी परेका हुन्। त्यसमा निजीवन विमा कम्पनीहरुले नेपाल रिमा १६ अर्ब बराबरको दुई हजार ८६८ वटा पुनर्विमा दाबी पेशगरेको नेपाल विमा प्राधिकरणको तथ्यांक रहेको छ। त्यसमा नेपाल रिले विमा कम्पनीहरुलाई एकअर्ब ९९ करोड २२ लाख अग्रिम भुक्तानी दिइसकेको बताइन्छ। विमा कम्पनीहरुले पनि विमितलाई दुईअर्ब ७९ करोड ७४ लाख ४७ हजार रुपैयाँ अग्रिम भुक्तानी दिएका छन्। हुलदंगासम्बन्धी जोखिमको पुनर्विमा व्यावसाय बाँडफाँट नगर्दा जेनजी आन्दोलनबाट आएको विमा दाबीमा अधिकांश दायित्व नेपाल रिलाई परेको छ। निजी क्षेत्रबाट स्थापना भएको हिमालयन रि-इन्त्योरेन्सलाई भने यसको कुनै दायित्व परेको छैन। विमाको पनि बिमागर्नुलाई पुनर्विमा भनिन्छ। बिमामार्फत लिएको सबै जोखिम कम्पनी एकैलैलाई धारण गर्न वित्तीयरूपमा चुनौती हुन्छ। तसर्थ कम्पनीहरुले केही अनुपातमा जोखिम आफूसँग राखेर बाँकीको पुनर्विमा गर्छन्, जुन एउटै कम्पनीलाईमात्र नभएर दुई वा सोभन्दा बढी कम्पनीलाई पनि दिन सकिन्छ। पुनर्विमा कम्पनीले पनि त्यसरी आएको जोखिम आफूलाई मात्रै राख्दैनन्। उनीहरुले पनि पुनर्विमाको पनि विमा अर्थात रेट्रोसेसनमार्फत अन्य पुनर्विमा कम्पनीलाई हस्तान्तरण गर्छन्।

सार्वजनिक ऋण दायित्व २७ खर्ब २४ अर्ब

काठमाडौँ। नेपालको सार्वजनिक ऋण दायित्व २७ खर्ब २४ अर्ब पुगेको छ। सार्वजनिक ऋण व्यवस्थापनको कार्यालयले सार्वजनिक गरेको एक तथ्यांकअनुसार चालु आर्थिक वर्षको शुरूमा कूल सार्वजनिक ऋण २६ खर्ब ७४ अर्ब ०४ करोड रहेकोमा गत आश्विन मसान्तसम्ममा ५० अर्ब ६० करोड थप वृद्धि भएको हो। अहिले कूल सार्वजनिक ऋण दायित्व २७ खर्ब २४ अर्ब ६५ करोड पुगेको छ। जुन कूल गाहस्थ्य उत्पादनको ४४.६१ प्रतिशत हुनआउँछ। कूल सार्वजनिक ऋणमा आश्विन मसान्तसम्ममा वैदेशिक ऋणको हिस्सा ५३.९ प्रतिशत तथा आन्तरिक ऋणको हिस्सा ४६.९१ प्रतिशत रहेको सो कार्यालयले जनाएको छ। ऋण व्यवस्थापनको कार्यालयकाअनुसार चालु आर्थिक वर्षमा जम्मा पाँचखर्ब ९५ अर्ब सार्वजनिक ऋण परिचालनगर्ने लक्ष्य राखिएकोमा आश्विन मसान्त सम्ममा एकखर्ब ८४ कराड ऋण प्राप्तभएको भनिएको छ। वार्षिक लक्ष्यको तुलनामा कूल सार्वजनिक ऋण प्राप्ति १६.९३ प्रतिशत रहेको छ। जसमध्ये आवाह्य ऋण प्राप्तिको प्रगति क्रमशः २४.८६ र ४.६४ प्रतिशत रहेको छ। कूल सार्वजनिक ऋण प्राप्तिमध्ये आन्तरिक र वाह्य ऋणको हिस्सा क्रमश ८९.२४ र १०.७६ प्रतिशत रहेको छ।

उद्योग बन्द गराउने प्रयासको निन्दा

काठमाडौँ। वर्तमान सरकारले विद्युत महसुल विवाद सिर्जना गरेर विभिन्न उद्योगहरुको लाइन काटेपछि सर्वत्र निन्दा र भत्सर्ना हुन थालेको छ। यसैक्रममा कोशी प्रदेश सरकारले उद्योग सञ्चालनगर्ने वातावरण बनाउन क्न्द्र सरकारसँग माग गरेको छ। उद्योग बन्द गराउने कार्यले प्रदेशको अर्थतन्त्रमामात्र नभई स्थानीयस्तरमा रोजगारीमासमेत प्रत्यक्ष असर परेकोभन्दै कोशी प्रदेशका मुख्यमन्त्री हिक्मत कार्कीले नेपाल सरकारको ध्यानाकर्षण गराउनुभएको छ। मुख्यमन्त्री कार्कीले जारी गर्नुभएको प्रेस विज्ञप्तिमा विद्युत आपूर्ति बन्द हुनु अस्वाभाविक कदम भएको उल्लेखगदै समस्याको समाधान वार्ता र संवादको माध्यमबाट खोज्न सम्बन्धित पक्षलाई आग्रह गर्नुभएको छ। उहाँकाअनुसार करिव दुई दशकदेखि उद्योगी र नेपाल विद्युत प्राधिकरणबीच डेडिकेटेड फिडर र ट्रन्स्कलाइनसम्बन्धी विवाद रहँदै आएको छ। मुख्यमन्त्री कार्कीले विज्ञप्तिमा मुलुकको अर्थतन्त्रको महत्वपूर्ण हिस्सा निजी क्षेत्र हो। बक्यौता विवादका कारण उद्योग बन्दहुँदा अर्थतन्त्र र रोजगारी दुवैमा असर पर्नु स्वाभाविक हो। यस्तो अवस्थामा सरकारले पहल गरेर उद्योग सञ्चालनको सहज वातावरण बनाउनुपर्छ भन्नुभएको छ। मुख्यमन्त्री कार्कीले गत भदौ २३ र २४ गते भएको प्रदर्शनकाक्रममा निजी उद्योग, सुपरमार्केट, कलकारखाना र सञ्चार क्षेत्रमा भएका आगजनी र तोडफोडले लगानीकर्तामा उत्पन्न भएको असुरक्षावारे पनि चिन्ता व्यक्त गर्नुभएको छ। उहाँले स्वदेशी तथा विदेशी लगानीकर्ताहरु निरुत्साहित हुने परिस्थिति बनेको छ, यसलाई समग्रमै सम्बोधनगर्न सरकार संवेदनशील बन्नुपर्छ भन्नुभएको छ। राज्य र निजी क्षेत्रबीच यति लामो समयसम्म असमझदारी रहनु दुःखद भएको उल्लेखगदै मुख्यमन्त्री कार्कीले उद्योगका बहुआयामिक प्रभावलाई ध्यानमा राखेर समाधान खोज्न नेपाल सरकारलाई आग्रह गर्नुभएको छ।

स्थानीय योजनामा बजेट अभाव

काठमाडौँ। खानेपानीका स्थानीय योजनामा बजेट अभाव देखिएको छ। यसैक्रममा प्राप्त एक समाचारअनुसार पाँचथरमा पालिका तथा वडास्तरमा निर्माण तथा मर्मत भइरहेका खानेपानीका योजनामा बजेट अभाव भएको छ। खानेपानी तथा सरसफाइ डिभिजन कार्यालयका प्रमुख देवनाथ यादवका अनुसार १३ वटा खानेपानी योजनामा बजेट अभाव भएको हो। केन्द्र सरकारको सर्शर्त अनुदानमा निर्माण तथा मर्मत भइरहेका फिदिम, लुम्फावुड, लुङरुपा, पौवासारताप, खाल्देखोल्सी, दुर्दिम्बा, सूर्यधन, इम्बुड, रानीटार, रवि बजार, माङ्जाबुङ, फाक्तेपलगायत खानेपानी योजनामा बजेट अपुग भएको हो। आव ०८२/०८३ मा यी योजनालाई बजेट नभएपछि कार्यालयले प्रदेश खानेपानी, सिँचाइ तथा ऊर्जा मन्त्रालयलाई पत्राचार गरिएको छ। बाढीपहिरोका कारण खानेपानीका केही योजनामा क्षतिभएको छ। गत आवमा विपदबाट क्षतिग्रस्त मुख्य १५ वटा योजनाको सोही वर्षभित्र मर्मतका लागि १० करोड बजेट माग गरिएको थियो तर मन्त्रालयले एककरोड बजेटमात्र निकाशा गरेको उहाँले बताउनुभएको छ।

मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाट सुबिधा कटौती

काठमाडौँ। देशमा आर्थिक संकट बढ्दै गएपछि मन्त्रिपरिषद्को हालैको बैठकले संसदका पदाधिकारी तथा सदस्यहरुको पारिश्रमिक तथा सुविधासम्बन्धी ऐन-०७३ मा फेरवदलगर्ने निर्णय गरेको छ। गतसाता वृधवार वसेको मन्त्रिपरिषद्को बैठकले त्यस्तो निर्णय गरेसँगै स्वकीय सचिवालयको दरबन्दीसमेत हट्ने भएको छ।
बाँकी ७ पेजमा

मन्त्रिपरिषदको...

संसदका पदाधिकारी तथा सदस्यहरूको पारिश्रमिक तथा सुविधासम्बन्धी ऐन-०७३ को अनुसूची २ मा सभामुख र राष्ट्रिय सभा अध्यक्षले तीनजना स्वकीय सचिव राख्न पाउने व्यवस्था छ। त्यसैगरी प्रतिनिधिसभामा विपक्षी दलका नेता, उपसभामुख र उपाध्यक्षले एकएक जना स्वकीय सचिव, राष्ट्रिय सभामा विपक्षी दलका नेता, सत्ता पक्षको नेता र सत्ता पक्षको मुख्य सचेतकले एकएक जना स्वकीय सचिव राख्नपाउने व्यवस्था छ। सो अनुसूचीमा विपक्षी दलको प्रमुख सचेतक, सत्तापक्षको प्रमुख सचेतक र सभापतिले एकएक जना स्वकीय सचिव राख्न पाउने व्यवस्था छ। त्यसैगरी दलको प्रमुख सचेतक, विपक्षी दलका सचेतकले एकजना स्वकीय सचिव राख्नपाउने व्यवस्था छ। यसका अलवा प्रतिनिधिसभाका सबै सांसदले एकएक जना अधिकृतस्तरको स्वकीय सचिव राख्न पाउने व्यवस्था सो ऐनले गरेको छ।

गाउँ.

छ। त्यो कहाँबाट ल्याएर तिर्ने ? जनताले जन्मिदाँ पनि कर तिरेका छन्, मर्दापनि कर तिरेका छन्। कर तिर्दातिर्दै जनताको ज्यान सकियो। जिन्दगीभर खाईनखाई तिरेको कर २७ घण्टामै खरानी भयो। विदेशी ऋण २९ खर्ब ४२ अर्ब पुगिसकेको छ। त्यसको सावाब्याज कहाँबाट ल्याएर तिर्ने ? निर्माण व्यवसायीको ४५ अर्ब, उखु किसानको सातअर्ब र कोरोना वीमा दलका अस्पतालको २४ अर्ब भुक्तानी गिन बाँकी छ। उनीहरू रूँदै हिँडेका छन्। सरकारले भुक्तानी नर्दिँदा बैकले उनीहरूको धितो लिलाम गरिदिएका छन्। सुशीला कार्की प्रधानमन्त्री भएको दुई महिना पुगेको छैन। तर, उनले १४ अर्ब विदेशी ऋण लिइसकेकी छिन्। सरकारले कुनैपनि खर्च कटौती गर्न सक्दैन। देश विषम परिस्थितिमाहुँदा सरकारले न खर्च कटौती गर्छ, न आम्दानीको श्रोत गर्छ। अनि देश कसरी चल्छ ? विगतको सरकारले केही गर्न सकेन र त्यत्रो आन्दोलन गरेर नयाँ ल्याइयो। तर, नयाँको पारा पनि पुरानोजस्तै छ। देश विदेशीको हातमा पुगिसकेको छ। यो अब जनताले बुझ्नुपर्छ। यदि नबुझ्ने होभने नेपाल नेपाली भन्ने कुरा इतिहासमा मात्र अंकित हुने अवस्था आउनसक्छ।

मन..

ल्याएर गायक बनाइदिनुभयो। म यसरी चिनिनु गायक बुढाथोकीकै देन हो। यो कथाले मेरो संघर्ष देखाएर प्रेरणा पनि दिन्छ, र म जस्ता सडक बालकलाई सपना देखाउन तथा गन्तव्यमा पुर्‍याउन प्रेरित गर्छ भन्नुभयो। बुढाथोकीको निर्देशनसँगै कथा लेखन रहेको चलचित्र मन विनाको धनमा पटकथा र संवाद शिवम अधिकारीले लेख्नुभएको छ। उक्त चलचित्र आगामी २१ गतेदेखि नेपालसँगै विदेशका केही स्थानमा प्रदर्शन हुने भनिएको छ।

चुनावका....

व्यवस्था छ। तर, भोटका लागि भक्तपुर नगरपालिकाले कर लिँदैन। क्षेत्र नम्बर एकको कुनैपनि पसल दर्ता छैन। दर्तावेगरने पसल सञ्चालनगर्न दिइरहेको अवस्था छ। आफ्नो कार्यकर्तालाई मात्र उनीहरूले जागिर दिन्छन्। सडकमा कुचो लगाउनेदेखि नगरपालिकामा कार्यरत करार, ज्यालादारीका कर्मचारी आफ्नै पार्टीको राखेका छन्। ठेक्कापट्टा पनि आफ्नै कार्यकर्तालाई दिन्छन्। जो आफ्नो कार्यकर्ता छैन वा आफ्नो पार्टीलाई मतदान गर्दैनन्, तिनलाई त नेमाकपाले जन्मदर्ताको सिफारिस पनि दिँदैन। जुन कुरा सार्वजनिक पनि भएको थियो। एक नम्बर क्षेत्रमा प्रायः बाहिरी जिल्लाका मान्छेले घर बनाएका छन्। उनीहरू विगतमा काँग्रेस, एमाले, माओवादीलगायत पार्टीका कार्यकर्ता थिए। यहाँ जग्गा किनेर घर बनाएपछि उनीहरू नेमाकिपानै बनेका छन्। यहाँको भोटलिप्टमा नाम लेखाएपछि अनिवार्य

नेमाकिपानै बन्नुपर्छ। नत्र राज्यबाट पाउनुपर्ने सेवासुविधाबाट समेत वञ्चित गरिन्छ। बडानम्बर एक, सल्लाघारी आर्मी व्यारेकको दायाँ बायाँ, चोइसागणेश मूनि, दुवाकोटको टेम्पो पार्क जाने टर्निङ, हनुमन्तेखोला वरपर, सिर्जनानगरलगायतका जग्गा ०२१ र ०२८ सालमा नापीहुँदा सरकारी, ऐलानी, गुठी भनि कायम गरिएको छ। तर, नेमाकिपाले आफ्ना कार्यकर्तालाई ती जग्गा कब्जागर्न लगायो। जम्मै व्यक्तिको नाममा लगियो र बेचियो। ७६ जिल्लाका वासिन्दाले यहाँ जग्गा किनेर घर बनाएका छन्। हाल सो जग्गा सरकारी सम्पत्ति रहेको खुलेपछि घरधनीहरूको रातमा निद्रा न दिनमा भोकभएको छ। जिन्दगीभर कमाएको, गाउँघरको घरजग्गा बेचेर ल्याएको पैसा फस्यो भनेर उनीहरू चिन्तित बनेका छन्। सल्लाघारीको चौरअगाडि तीनवटा हुंगेधारा पुरेर विकूलाल खिँउजुले घर बनाएका छन्। सल्लाघारी चौरकै जग्गा पनि सबै व्यक्तिको नाममा गइसकेको छ। नेमाकिपाको पोल खुल्दैगएको छ। जसका कारण उनीहरूलाई आगामी निर्वाचनमा जित्न निकै मुश्किल छ। भनिन्छ नि सत्य लुक्दैन, भुठु डग्दैन। यही नियति नेमाकिपाले भोरदै छ। सबैभन्दा ठूला जनता हुन्। जब जनताले नेताको भित्री कुरा बुझ्छन्, तब नेताको राजनीतिक सकिन्छ। आफ्ना भविष्य कस्तो रोज्ने ? यो जनताको हातमा छ। सही प्रतिनिधि छ्नेभने विकास पनि हुन्छ, जिल्लाको नाम पनि रहन्छ। सही प्रतिनिधि छान्न सकिएन भने न विकास हुन्छ न जनताको नियति फेरिन्छ। सरकारले चुनाव गराउँदैछ, कस्तो व्यक्तिलाई आफ्नो प्रतिनिधि छान्ने ? जनताको कुरा हो। **(लेखमा उल्लेख भएका विचार लेखकका निजी हुन्।)**

दक्षिण..

वाङ यीले बहुध्रुवीय संसारको आगमनलाई स्वागतगर्दै वाशि्टनको नीतिबाट विश्व बजार अस्थिर भएको आरोप लगाउनुभएको छ। बेइजिङमा आयोजित एक फोरममा सम्बोधनगर्दै वाङले आर्थिक र व्यापारिक विषयलाई राजनीतिकरणगर्नु, विश्व बजारलाई कृत्रिमरुपमा विभाजनगर्नु र व्यापार युद्ध तथा कर युद्धको सहारा लिनु विश्व अर्थतन्त्रका लागि घातक छ भन्नुभएको थियो। उहाँले सम्झौताबाट पछिहट्ने, प्रतिबद्धताहरू तोड्ने र गुटबन्दी राजनीतिगर्ने प्रवृत्तिले बहुपक्षवादलाई अभूतपूर्व चुनौती दिएको छ। तर इतिहासको प्रवाह उन्द्याउन सकिँदैन – बहुध्रुवीय संसार निश्चित रुपमा आउँदैछ भन्नुभएको थियो। राष्ट्रपति ट्रम्पले गतसाता आइतवारबाट एशियाली भ्रमण शुरूगर्नुभएको थियो। यो दक्षिण कोरियामा राष्ट्रपति सी जिनपिङसँग हुने प्रत्यक्ष वार्तासँग समाप्त हुनेछ। यो वार्ता जनवरीमा ट्रम्पले दोश्रो कार्यकाल शुरु गरेपछि दुई नेताबीच हुने पहिलो आमनेसामने भेट हो। यसअघि अमेरिकी अर्थमन्त्रि स्कट वेसेन्ट र चिनियाँ उपप्रधानमन्त्रि हे लिफेङबीच दुई दिन लामो व्यापार वार्ता सम्पन्न भएको थियो। वार्तामा नोभेम्बर एकदेखि लागू हुनलागेको १०० प्रतिशत अतिरिक्त कर टार्नेबारे छलफल भएको थियो। चीनका उप-वाणिज्य मन्त्रि ली चेङ्गडले वार्ताबाट प्रारिम्भक सहमति मा पुगेको जानकारी दिनुभएको छ। उता अमेरिकी अर्थमन्त्रि वेसेन्टले ए्विसी समाचारसँग कुरागर्दै उक्त अतिरिक्त शुल्क अस्थायीरुपमा स्थगित गरिएको र दुर्लभ पृथ्वी खनिज तथा अमेरिकी सोयाबिन निर्यातका विषयमा सहमति नजिकिएको संकेत गर्नुभएको छ। गतसाता अमेरिका र चीनबीच व्यापार वार्तामा हाशिल भएको प्रगतिप्रति लगानीकर्ताहरूले देखाएको हर्षाँल्लासका कारण गतसाता एशियाली सेयर बजारहरूमा उल्लेखनीय वृद्धि भएको थियो। उक्त सफलतालाई विश्वको सबैभन्दा ठूलो व्यापार विवाद थप बढ्ने सम्भावनाबाट जोगिएको संकेतका रुपमा लिइएको छ। अमेरिकी

अर्थमन्त्रि स्कट वेसेन्टले केही दिनअघि मलेसियामा सम्पन्न वार्तापछि, दिएको वक्तव्यमा अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले चिनियाँ वस्तुहरूमा थप १०० प्रतिशत भन्सार शुल्क लगाउने योजना अब प्रभावकारीरुपमा टेबलबाट हटाइएको बताउनुभएको छ। वेसेन्टले एविसी न्युजसँगको अन्तर्वार्तामा शुल्कहरू हटाइने बताउनु भएको थियो। उहाँकाअनुसार चीनले दुर्लभ पृथ्वी तत्वहरूको निर्यात नियन्त्रण ढिलाइगर्न र पर्याप्त मात्रामा अमेरिकी सोयाबिन खरिदगर्न सहमति जनाएको छ। चिनियाँ उपप्रधानमन्त्रि हे लिफेङले वार्तालाई स्पष्ट, गहिरो र रचनात्मक बताउँदै भन्सार शुल्क, निर्यात नियन्त्रण र फेन्टानिल नियन्त्रण सहयोगका विषयमा प्रारिम्भक सहमतिमा पुगेको जानकारी दिनुभएको छ। यसरी अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले आफूले आफैलाई कागजी बाघ भएको प्रमाणित गराउनु भएको छ। विश्वका शक्ति राष्ट्रहरूकाबीचको सडि जुधाईले साना राष्ट्रहरूलाई त्रास सिर्जना गरेको थियोभने उनीहरूको मिलनले विश्व शान्तिमा बल दिने देखिएको छ। गरिएको छ। विश्वका १२० भन्दा बढी देशका एकलाख २० हजार बढी शान्ति सैनिक राष्ट्रसंघमार्फत १४ वटा मिशनमा रही विश्वका विभिन्न द्वन्दरत मुलुकमा शान्ति स्थापनाका लागि अहोरात्र खडिरहेका छन्। शान्ति स्थापनार्थ सैन्य परिचानका लागि राष्ट्रसंघको मुख्य आर्थिक श्रोतभनेको प्रतिवेदनमा जब विभिन्न आपदाहरू एकैपटक वा बारम्बार आउँछन्, तिनीहरूले पहिलेको समस्याहरूलाई अझ जटिल बनाउँछन् भनिएको छ। सो प्रतिवेदनमा गरिवी र जलवायु संकट संगसँगै बढिरहेका छन् र यो एक वैश्विक चुनौती बनिसकेको उल्लेख छ। यो अवस्थाले विकासका प्रयास हरूलाई खतरा पुर्‍याएको छ। दक्षिण एशियामा गरिवी वृशद्धको लडाइँमा प्रगति भएपनि यसका ९९.१ प्रतिशत गरिव मानिस कम्तिमा एक जलवायु जोखिमको सामना गरिरहेका छन्। प्रतिवेदनमा यस क्षेत्रले फेरि नयाँ मार्ग बनाउनुपर्छ, जसले गरिवी न्यूनीकरण र नवप्रवर्तनात्मक जलवायु क्रियावली बीच सन्तुलन कायम राख्छ, भनिएको छ। पृथ्वीको सतहको तापक्रम तीव्र गतिमा बढ्दैगइरहेको छ र यसले आगामी दिनहरूमा स्थिति अझ जटिल बनाउन सक्नेछ। विज्ञहरूले आजका गरिव देशहरू सबैभन्दा बढी प्रभावित हुने चेतावनी दिएका छन् । यसरी विश्वका विभिन्न गतिविधिको अध्ययन र निगरानी गरिरहेको राष्ट्रसंघले विश्वको अवस्था विकराल बन्दैगएको देखाएको छ। जुन आजका सन्दर्भमा सबैका लागि विचारा्णिय विषय भएको छ।

नेपाल....

अग्रिय परिस्थिति आउनसक्ने चेतावनी दिनथालेको देखिएको छ। सरकारका मन्त्रीहरूको समग्र कार्यक्षमता र गतिमा ढिलाइ तथा जेनजी समूहबाट मन्त्री चयनको विषयमा पनि असन्तुष्टिहरू

ब्यक्त हुन थालेका छन्। उपरोक्त सबै कुराहरूलेगर्दा वर्तमान सरकार जेनजी भनिने समूहहरू र विघटित संसदका दलहरूका बीचमा त्रिपक्षीय खिचातानी बढेर गएको देखिएको छ। जसले देशमा सहजै शान्ति स्थापना हुननसक्ने संकेतहरू गरेका छन्। हालसम्मका घटनाक्रमहरूलाई हेर्दा यदि सर्वोच्च अदालतबाट संसदको पुनर्स्थापना भयोभने प्रतिनिधिसभाको बैठक आयोजना गरी प्रमुख दलहरूकै नयाँ सरकार गठन गरेर अगाडि बढ्नु सबैभन्दा महत्वपूर्णविकस्य हुने देखिएको छ। त्यसैलाई सर्वदलीय सरकार बनाएर आगामी ०८४ को निर्वाचनको तयारी गर्नु/गराउनु बढि उपयुक्त हुन्छ।

एकातिर..

महासचिव रहेकै अवस्थामा पार्टीको औपचारिक बैठक गरेर माओ विचारधारा परित्याग गरेको निर्णय गरिएको थियो। पछिऴ्लो पटक माओवाद मान्ने पार्टीसँग एकतागर्ने प्रयास गरिएपछि सो पार्टीमा पुनर्गठनको माग तीव्रभएको छ। अब राष्ट्रिय सम्मेलन गरेर दल दर्ताको समयअघिनै पार्टी एकता घोषणा हुने प्रचारगर्न थालिएको छ। जबकी निर्वाचन आयोगले आगामी फागुन २१ गते हुने भनिएको निर्वाचनका लागि मंसिर १० गतेसम्मको समयसीमा तोकेको छ। एकीकृत समाजवादीका कतिपय नेताहरूले अध्यक्ष माधव नेपालले आन्दोलनलाई धोका दिएको टिप्पणीगर्न थाल्नुभएको छ। के भनिन्छ, भने माओवादी केन्द्र र एकीकृत समाजवादीको एकतापछि बन्ने पार्टीको मार्गदर्शक सिद्धान्त मार्क्सवाद र लेनिनवादमात्र रहने छ। त्यसैगरी पार्टीको नाम नेकपा (समाजवादी) हुने सम्भावना छ। निर्वाचन आयोगमा पहिलेनै नेकपा समाजवादी दर्ता भएकाले त्योसँग एकता गरेर उक्त नाम राखिने भएको हो। एकतापछि चुनाव चिन्ह कलम राख्ने सहमति पनि भएको छ। पुष्पकमल दाहालले एमालेबाट फुटेर बनेको एकीकृत समाजवादीसँग पार्टी एकता गरेर माओवाद छड्ने भएपछि नेत्रबिक्रम चन्द नेतृत्वको समूहले माओवादी केन्द्रसँग पार्टी एकता नगर्ने औपचारिक घोषणा गरेको छ। जनयुद्धकालीन माओवादीका अधिकांश नेता तथा कार्यकर्ता रहेको भनिएको क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीले पुष्पकमल दाहालहरूले गराएको दोश्रो संविधान सभा र त्यसयताका कुनैपनि निर्वाचनमा भाग लिएको छैन। त्यसैगरी सो पार्टीले माओवादी केन्द्रलाई दक्षिणपन्थी संसदवादी पार्टी र पुष्पकमल दाहाललाई प्रतिक्रियावादी खेमाका अवसरवादी नेता भएको ठहर गरेको छ। सो पार्टीले ०७२ को संविधानलाई हाल देशमा बिद्यमान सबै समस्याहरूको जड भएको औपचारिक ठहर पनि गरेको छ। जबकी ०७२ को संविधानलाई पुष्पकमल दाहालहरूले आफ्नो महान उपलब्धी भएको बताउँदै आउनु भएको थियो। गत भदौ २७ गते संसद बाहिरबाट प्रधानमन्त्रि नियुक्तगरेर त्यसरी नियुक्त प्रधानमन्त्रिको एकल सिफारिसमा संसदनै बिघटनगरी ०७२ को संविधानको खास मर्ममाथि प्रहारहुँदा दाहालले आफ्नै सल्लाहमा उक्त निर्णय भएकोभन्दै स्वागत गर्नुभएको थियो। यसरी नेपालमा हेर्दा र सुन्दा कम्युनिष्ट पार्टी भनिए पनि कतिपय समूहहरू कम्युनिष्टलाई नै अलग, थलग बनाउनेमा लागेका छन्। कुनै बेलाका चर्चित माओवादी नेता डा. बाबुराम भट्टराईले त नेपालमा आगामी १५ वर्षमा कुनैपनि कम्युनिष्ट नामका पार्टी नरहने घोषणा गरेको दुईवर्ष बितेको छ। यो नेपालको कम्युनिष्ट राजनीतिको भित्री र संकेलण लायक विषय भएको छ।

बिभिन्न..

गरेको इतिहास छ। दक्षिण अमेरिकाको एन्डिज क्षेत्रमा क्वेना (बांसुरी) र चारंगो (सानो गिटार) जस्ता वाद्यवादनको प्रयोग गरि ध्वनि चिकित्साको प्रयोग भएको पाइन्छ। उत्तर अमेरिकी संस्कृतिहरूमा ध्वनि उपचारका लागि ड्रम (ढोल)को प्रयोग गर्ने परम्परा छ। त्यहाँका

आदिवासी यस्तो ध्वनिले शरीर, मन र आत्माको शुद्धि हुन्छ भन्ने मान्छन्। उत्तरी अमेरिकाको आर्कटिक क्षेत्रहरूमा इनुइट गाउने परम्परा छ। यी अभ्यासले मानिसभित्र सन्तुलन कायम गर्न सघाउँछ। युरोपमा पनि ध्वनि उपचारको इतिहास शताब्दीऔँदेखि अभ्यासमा छ। रोमका पारम्परिक बाध हाउस (स्नानघर) हरूमा संगीत र ध्वनि सुन्ने चलन नै थियो। मध्यकालीन र पुनर्जागरण अवधिमा क्रिश्चियन चर्चहरूले युरोपमा ध्वनिको प्रयोगलाई आकार दिन महत्वपूर्ण भूमिका खेले। अफ्रिका महादेशमा पनि ध्वनि उपचारको इतिहास त्यहाँको विविध संस्कृति र परम्पराहरूसँग जोडिएको छ। ड्रम बजाउने काम अफ्रिकाभरि आज पनि ब्यातिमा छ। आध्यात्मिकताका लागि अनुकूल वातावरण सिर्जना गर्ने धार्मिक स्थान निर्माण गर्दा ध्वनिलाई पनि सावधानीपूर्वक समावेश गर्ने चलन आज पनि संसारमा छ। त्यहाँ ड्रम, जप र संगीतले पुर्बासँग कुराकानी गर्न सहयोग गर्ने र तिनीहरूबाट मार्गदर्शन र आशोर्वाद प्राप्त हुने जनविश्वास छ। भाषा नबुझे पनि ध्वनि बुझ्न सहज छ। भाषा र धर्मको सीमाभन्दा ध्वनि धेरै माथि छ। ध्वनि सर्वव्यापी छ। सहि तरिकाले ध्वनि ग्रहण गर्न जाने स्वस्थ रहन कुनै समस्या हुँैन। सन् १८३९ मा पुसियाका भौतिकशास्त्री हेनरिक विह्लेम डोभले मानिसको स्नायु प्रणालीमा बाइनोरल विट्सको प्रभाव पत्ता लगाए। त्यतिबेला ध्वनि चिकित्सामा ठूलो वैज्ञानिक सफलता थियो। त्यस्तै सन् १८९६ मा अमेरिकी चिकित्सकले सङ्गीतले रक्तप्रवाह र विचार प्रक्रियाहरू सुधार गर्न सक्ने कुरा पत्ता लगाए। ब्रिटिस ओस्टियोप्याथ सर पिटर गाय म्यानसंले १९५० को दशकमा शरीरका कोशिकाहरूलाई निको पार्न सहयोग गर्ने ध्वनि कम्पन मेसिनको विकास गरे।१९औँशताब्दीमा सङ्गीतको चिकित्सकीय प्रयोगहरूमा भनै चासो बढ्न थाल्यो। नर्स फ्लोरेन्स नाइटिंगेल सङ्गीतले बिरामीको स्वास्थ्यमा सकारात्मक प्रभाव पार्ने मान्यता राखिन्। सोही अनुरूप सङ्गीत थेरापी क्षेत्रको उदय भयो। वीसौ शताब्दीको मध्यतिर मानिसहरूले वैकल्पिक उपचारको खोजगर्न थाले। यस अवधिमा ध्वनिको चिकित्सकीय अनुसन्धानक थालिए। गाउने कचौरा, गोङ्ग र अन्य उपकरणहरूको प्रयोगलाई लिएर अन्वेषण पनि गरियो। त्यसपछि संगीत थेरापीले व्यावसायिक मान्यता पायो। वीसौ शताब्दीको उत्तरार्द्ध र २१औ शताब्दीको प्रारम्भमा ध्वनि चिकित्सा वैकल्पिक उपचार अभ्यासमा भन्नु लोकप्रिय बन्न थाल्यो। विश्वका सबै धर्म, दर्शन र विज्ञान एक कुँमामा सहमत छन् सुष्टि ध्वनिबाट प्रारम्भ भएको हो। ध्वनि उपचारले शरीरको ऊर्जा क्षेत्र र चक्रहरूसँग सीधा सरोकार राख्छ। जब ऊर्जा क्षेत्र र चक्र सन्तुलित हुन्छ मानव शरीर स्वस्थ बन्छ,त्यसपछि, शरीरले स्वतः आफ्नो प्राकृतिक उपचार क्षमतालाई अभिवृद्धि गराउँछ। जब मानिस तनावमा हुन्छ, उसलाई भावनात्मक आघात पुग्छ। शरीरका महत्वपूर्ण ऊर्जा क्षीण भएर जान्छ। त्यसले रोगविरुद्ध लड्ने प्रतिरक्षा प्रणालीलाई कमजोर बनाउँछ। शरीरले विभिन्न रोगलाई आमन्त्रित गर्छ। शरीर रोगप्रति संवेदनशील बन्न पुग्छ। प्राकृतिक रुपमा आपसेआप निको पार्ने शक्ति मानिसको शरीरमा छ। तर ऊर्जाको अभावमा मानिसले त्यो शक्ति गुमाउँछ। यस्तो बेला ध्वनि उपचार वरदान सावित हुन्छ। ध्वनि उपचारले मस्तिष्क र स्नायु प्रणालीलाई प्रभाव पार्न विशेष तरंगको प्रयोग गर्छ। सोही तरंगको फ्रिक्वेन्सीले मस्तिष्क र स्नायु प्रणालीलाई सन्तुलनमा ल्याउँछ। शरीरका ऊर्जा क्षेत्रहरूमा सन्तुलन पुनःस्थापित गर्छ।यसरी शरीर र मनमा रहेका अनेकौँ विकारलाई ध्वनि उपचारबाट निराकरण गर्न सकिन्छ। ध्वनि उपचारमा सर्वाधिक प्रयोग हुने विधि भनेको साउण्ड बाथ (ध्वनि स्नान) हो। यो सामान्य प्रकारको ध्वनि थेरापी

हो, जसमा चिकित्सकले एक वा बढी ध्वनि कचौरा बजाएर उपचार गर्दछन्। तिब्वती गाउने कचौरा, मन्दिरका घण्टीहरू र सोही प्रकृतिका वाद्ययन्त्रहरूको सहायताले ध्वनि स्नान गरिन्छ। ध्वनि स्नानले क्रोध, रिस, चञ्चलता, ईर्ष्या जस्ता खराबीबाट छुटकारा दिन्छ। मन र शरीरलाई स्थिर र चञ्च राख्छ। ध्यानपूर्वक सुन्ने हो भने हरेक ध्वनिको लय, चर्कोपना, आवाज र टोनमा भिन्नता हुन्छ। ध्वनि स्नानले ध्यानको अवस्थामा प्रवेशमात्र गराउँदैन यसले मोक्षको वाटोमा हिड्न सघाउँछ। ध्वनि उपचारको अर्को तरिका भनेको ध्वनि गुञ्जन हो। प्रकृतिले सबै मानिसलाई गुनगुनाउने क्षमता दिएको छ। गुनगुनाउनु आफैमा पनि प्राकृतिक उपचार हो। ध्वनि गुञ्जन नाद चिकित्सा पद्धतिको एउटा हाँगा हो। ध्वनि गुञ्जनमा आँखा र मुख बन्द गरेर सात चक्रका सात वीज मन्त्र गुनगुनाउनुपर्छ। यसले मानिसमा सकारात्मक तरंग पैदा गर्दछ। ध्वनि गुञ्जनको कम्पनले शरीरमा विभिन्न हर्मोनको उत्पादन गर्न भूमिका पनि खेल्छ। माइग्रेन, टाउको दुखाइजस्ता समस्याको उपचारमा यो पद्धति लाभदायक छ। बर्सिने, डराउने र लाज लाने जस्ता कमजोरी हटाउन पनि यो पद्धतिको उपचार प्रभावकारी मानिन्छ। ध्वनि उपचारमा भजन कीर्तनको पनि महत्वपूर्ण स्थान छ। विभिन्न अनुष्ठान तथा रामरमीतामा आयोजित लयात्मक ध्वनिले पनि मान्छेको भावनालाई सवाल बनाउने काम गरिरहेको हुन्छ। मनमा एकाग्रता र करुणा विजारोपण गर्न यस्ता ध्वनि शक्तिशाली रुपमा देखा पर्छन्। भाइभ्रेशन/कम्पन थेरापी अर्कोध्वनि उपचार विधि हो, जसले शरीरको प्राकृतिक उपचार प्रतिक्रियालाई सक्रिय गराउन मद्दत गर्छ। ध्वनि उपचारको अर्को विधि साउण्ड स्पा हो। यसलाई भाइभ्रेशन साउण्ड वा ध्वनि मसाज पनि भनिन्छ। यसमा राम्रो कम्पन निकाल्ने कचौरालाई शरीरका मांसपेशीमाथि राखेर हिकोउने वा घोट्ने गरिन्छ। यसले रक्वेनी, टाउको दुखाइ र शरीरका विभिन्न भागका दुखाइबाट मुक्ति दिन्छ। शरीरमा थरीथरीका पीडा हुन्छन्। पीडामा मस्तिष्कले शरीरका निश्चित हर्मोनको उत्पादनलाई रोक्न सञ्केत गर्छ। जब राम्रो ध्वनि तरंगले शरीरलाई स्पर्श गर्छ, शरीरमा व्याप्त भइकाउ हार्मोनहरूको प्रभाव स्वतः कम हुँदै जान्छ। ध्वनिले चेतन मनको गितिलाई कम गराउँछ। जसकारण मानिस परमानन्दको स्थितिसम्म पुन सक्छ। ध्वनिकै बलमा साधकहरूले मोक्ष पनि पाउन सक्छन्। महापरीनिर्माणको अनुभूति गर्न सक्छन्। तनाव, क्रोध, रिस र भय मनबाट हटाउन, माया, मोह, लोभ र कामना बढाउन ध्वनि सबैभन्दा उपयुक्त माध्यम हो। विभिन्न आवाजका कारण शरीरमा एन्डोर्फिन, सेरोटोनिन, डोपामाइन, अक्सिटोसिन र नोरेपाइनर्द्रिन जस्ता रसायन उत्पादन हुन्छ। यी रसायनले विभिन्न भाव सञ्चार गर्न मद्दत गर्छन्। रक्तचाप र हृदयको गति पनि सन्तुलनमा ल्याउँछन्। ध्वनिको प्रयोगले आफ्नो भावना माथि नियन्त्रण लिन सकिन्छ। यसले धैर्य गर्ने क्षमतामा विकास गराउँछ। मान्छेमा आत्मविश्वास बढ्छ। ध्वनि चिकित्सा भनेको शरीर, मन र आत्मालाई पुनः सामञ्जस्यमा ल्याउने कम्पन आधारित उपचार विधि हो। यो तनमय शरीर र मनमय शरीरको उपचारगर्ने प्रभावकारि उपचार पद्धति हो। मानव शरीर आफै कम्पनशील ऊर्जा प्रणाली हो। शरीरको प्रत्येक अंग, कोष र नसाहरू एक निश्चित आवृत्तिमा कम्पन गरिरहेका हुन्छन्। जब कुनै कारणले त्यो कम्पन असन्तुलित हुन्छ, त्यहाँ रोगको बीउ रोपिन्छ। ध्वनि चिकित्सामा स्वर-कम्पन,साउण्ड वाउल, सिङ्गिड वाउल, गड, ट्युनिड फोर्कजस्ता माध्यम प्रयोग गरेर शरीरभित्रको ऊर्जा प्रवाह पुनः सन्तुलित गरिन्छ। यी ध्वनिहरूले शरीरका सात प्रमुख चक्र मालाधारदेखि सहस्रार चक्रसम्म सीधा प्रभाव पार्छन्। नेपाल ध्वनि र ध्यानको पवित्र भूमि हो। हिमालयको मौनता र प्राचिन परम्पराका सिङ्गिड वाउलहरू यहीं जन्मेका हुन्। आज विश्वभर ध्वनि चिकित्साको माग बढ्दो छ, तर यसको श्रोत भूमि नेपाल हो भन्ने कुरा धेरैलाई थाहा छैन। नेपालले विश्वलाई बुद्धको शान्तिको सन्देश दियो, अब ध्वनिद्वारा स्वास्थ्य र चेतनाको सन्देश दिन सक्छ। रासस (लेखक ध्वनि उपचार विशेषज्ञ हुनुहुन्छ)